

Dziennik Urzędowy L 95

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
5 kwietnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 378/2007 z dnia 27 marca 2007 r. ustanawiające zasady dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 379/2007 z dnia 4 kwietnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 380/2007 z dnia 4 kwietnia 2007 r. ustanawiające, że nie zostały wykorzystane niektóre limity dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych 7
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 381/2007 z dnia 4 kwietnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 796/2004 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców** 8
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 382/2007 z dnia 4 kwietnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 753/2002 ustanawiające niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina** 12

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

Rada

2007/215/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 29 stycznia 2007 r. zmieniająca decyzję 2004/676/WE w sprawie Regulaminu pracowniczego Europejskiej Agencji Obrony 21

2007/216/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 29 stycznia 2007 r. zmieniająca decyzję 2004/677/WE w odniesieniu do minimalnego okresu oddelegowania ekspertów krajowych i personelu wojskowego do pracy w Europejskiej Agencji Obrony 24

Komisja

2007/217/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 22 listopada 2006 r. dotycząca środków pomocy państwa wdrożonych przez Francję na rzecz Laboratoire national de métrologie et d'essais (C24/2005) (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5477) ⁽¹⁾ 25

2007/218/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 marca 2007 r. zmieniająca decyzję C(2006) 4332 wersję ostateczną określającą indykatywny przydział wspólnotowych środków na zobowiązania z Europejskiego Funduszu Rybackiego w podziale na państwa członkowskie na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1313) 37

2007/219/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 30 marca 2007 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz badania podstawowego dotyczącego występowania bakterii salmonelli u świń przeznaczonych do uboju prowadzonego w Bułgarii i Rumunii (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1394) 41

2007/220/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2003/250/WE w zakresie przedłużenia obowiązywania tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Republiki Południowej Afryki (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1454) 50

2007/221/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2003/249/WE w zakresie przedłużenia obowiązywania tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Chile (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1455) 51

2007/222/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2007 r. dotycząca rozpoczęcia działalności przez Regionalny Komitet Doradczy ds. Wód Południowo-Zachodnich w ramach wspólnej polityki rybackiej 52

2007/223/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 kwietnia 2007 r. dotycząca spisu potencjału produkcji wina sporządzonego przez Bułgarię zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999 (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1469) 53

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 378/2007

z dnia 27 marca 2007 r.

ustanawiające zasady dobrowolnej modulacji płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Niektóre państwa członkowskie napotykają na szczególne trudności w finansowaniu swoich programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾. Te państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania systemu dobrowolnej modulacji w celu wzmocnienia ich polityki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. Możliwość taką powinny mieć te państwa członkowskie, w których dobrowolna modulacja już jest stosowana zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1655/2004 z dnia 22 września 2004 r. ustanawiającym zasady przejścia z opcjonalnego systemu modulacji ustanowionego art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 na obowiązkowy system modulacji ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽²⁾ lub które zwolniono z obowiązku współfinansowania wsparcia Wspólnoty na mocy art. 70 ust. 4a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005. Dobrowolna modulacja powinna odbywać się poprzez zmniejszenie płatności

bezpośrednich w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ⁽³⁾ i przeznaczenie kwot odpowiadających wysokości wspomnianego zmniejszenia na finansowanie programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005. Zmniejszenie płatności bezpośrednich w związku z dobrowolną modulacją powinno być stosowane dodatkowo do ograniczeń płatności wynikających z zastosowania obowiązkowej modulacji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

(2) W celu ułatwienia wdrożenia administracyjnego zasady dobrowolnej modulacji, w tym dotyczące podstawy kalkulacji, powinny być ujednoczone z zasadami stosowanymi do obowiązkowej modulacji na mocy art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

(3) W celu uwzględnienia szczególnej sytuacji małych gospodarstw rolnych w przypadku zastosowania dobrowolnej modulacji powinna zostać przyznana dodatkowa kwota pomocy, tak jak w przypadku modulacji obowiązkowej. Ta dodatkowa kwota powinna być równa kwocie wynikającej z zastosowania dobrowolnej modulacji do pierwszych 5 000 EUR płatności bezpośrednich w ramach pałupów, które zostaną ustalone przez Komisję.

(4) W odniesieniu do państw członkowskich, w których stosowana jest już dobrowolna modulacja, nowe przepisy dotyczące jej, ustanowione niniejszym rozporządzeniem, w miarę możliwości nie powinny odbiegać od istniejących mechanizmów, by uniknąć tworzenia zbędnego obciążenia administracyjnego i zakłócenia funkcjonowania stosowanych od kilku lat przepisów wykonawczych, do których rolnicy dostosowali się w kwestiach praktycznych i gospodarczych. Wydaje się zatem właściwe, by państwa członkowskie stosujące dobrowolną modulację w chwili wejścia niniejszego

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2012/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 23.9.2004, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2013/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 13).

rozporządzenia w życie otrzymały prawo utrzymania pewnych utrwalonych elementów ich obowiązującego systemu, unikając zarazem nieuzasadnionego nierównego traktowania rolników. Ponadto, aby zapewnić spójność nowych ustaleń z wdrażaniem systemu płatności jednolitych, zastosowanie zróżnicowanych regionalnie wielkości dobrowolnej modulacji powinno być możliwe jedynie w tych państwach członkowskich, które stosują system płatności jednolitych na poziomie regionalnym, zgodnie z art. 58 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

- (5) Wykorzystanie środków finansowych wynikających z zastosowania dobrowolnej modulacji nie może być ograniczone pułapami wkładu EFRROW wynikającymi z rozporządzeniem (WE) nr 1698/2005. Powinny zatem zostać wprowadzone odstępstwa od tego rozporządzenia. Postanowienia dotyczące finansowania wstępnego mające zastosowanie do EFRROW zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾ nie powinny mieć zastosowania do tych środków finansowych.
- (6) By móc podejmować decyzje dotyczące stosowania dobrowolnej modulacji oparte na odpowiednich informacjach, państwa członkowskie powinny przeprowadzić szczegółową ocenę potencjalnego wpływu tej modulacji w szczególności na sytuację ekonomiczną rolników, których ona obejmuje, oraz jej wpływu na pozycję tych rolników w porównaniu do całego sektora rolnictwa. Wpływ wdrożenia dobrowolnej modulacji powinien być ściśle monitorowany przez stosujące ją państwa członkowskie. Komisja powinna być informowana o ocenie tego wpływu oraz wynikach monitorowania, mając na uwadze dalszy rozwój polityki.
- (7) Dobrowolna modulacja powinna być rozważana w szerszym kontekście wspólnotowego finansowania rozwoju obszarów wiejskich. Jej wkład powinien być analizowany między innymi w świetle ocen wpływu przeprowadzanych przez państwa członkowskie. Na podstawie tych analiz Komisja przed końcem 2008 r. przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie prezentujące doświadczenia zdobyte przy wdrożeniu modulacji.
- (8) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.

- (9) Kwoty uzyskane w wyniku zastosowania dobrowolnej modulacji powinny być uwzględnione przy określaniu rocznego pułapu wydatków finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, a w rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005 powinna zostać przewidziana możliwość przyjęcia szczegółowych zasad dotyczących w szczególności dobrowolnej modulacji.
- (10) Rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 powinno w związku z tym zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

DOBROWOLNA MODULACJA

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, państwa członkowskie,

- a) w których w chwili wejścia niniejszego rozporządzenia w życie stosowany jest system dodatkowych redukcji płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1655/2004; lub
- b) które zwolniono z obowiązku współfinansowania pomocy Wspólnoty na mocy art. 70 ust. 4a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005,

mogą zastosować zmniejszenie, zwane dalej „dobrowolną modulacją”, wszystkich kwot płatności bezpośrednich w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, które mają być przyznane na ich terytorium w danym roku kalendarzowym w rozumieniu art. 2 lit. e) wspomnianego rozporządzenia w latach 2007–2012.

2. Kwoty netto wynikające z zastosowania dobrowolnej modulacji są dostępne w państwie członkowskim, w którym zostały wygenerowane, jako wspólnotowe wsparcie działań w ramach programowania rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1698/2005.

3. Zmniejszenia w ramach dobrowolnej modulacji obliczane są przy zastosowaniu tej samej podstawy, jaka ma zastosowanie w przypadku modulacji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Dodatkowe kwoty przyznane rolnikom na mocy art. 12 wspomnianego rozporządzenia nie podlegają takim zmniejszeniom.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

W przypadku zastosowania zmniejszeń w ramach dobrowolnej modulacji rolnicy otrzymujący płatności bezpośrednie na mocy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 otrzymują dodatkową kwotę pomocy, która jest równa kwocie wynikającej z zastosowania odsetka zmniejszenia do pierwszych 5 000 EUR lub niższej kwoty płatności bezpośrednich. Ta dodatkowa kwota nie podlega zmniejszeniom w ramach dobrowolnej modulacji ani modulacji zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Całkowite dodatkowe kwoty pomocy wynikające z zastosowania akapitu drugiego, które mogą zostać przyznane w państwie członkowskim w roku kalendarzowym, nie mogą przewyższać pułapów, które zostaną określone przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W razie potrzeby państwa członkowskie przeprowadzają liniowe procentowe dostosowanie dodatkowych kwot pomocy w celu zachowania wspomnianych pułapów.

4. Każde państwo członkowskie stosuje jedną stawkę dobrowolnej modulacji w roku kalendarzowym. Stawka ta może być przedmiotem stopniowych zmian zgodnie z wcześniej określonymi krokami. Maksymalna stawka zmniejszenia wynosi 20 %.

Artykuł 2

1. W terminie dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie podejmują decyzję o wysokości rocznej stawki dobrowolnej modulacji w danym roku, która będzie obowiązywała w latach 2007–2012, i informują o niej Komisję.

2. Państwa członkowskie, które zamierzają zastosować dobrowolną modulację, dokonują oceny wpływu zastosowania dobrowolnej modulacji, zwłaszcza na sytuację ekonomiczną rolników, których ta modulacja dotyczy, uwzględniając potrzebę unikania nieuzasadnionego nierównego traktowania rolników.

Państwa członkowskie, które zamierzają zastosować stawki zróżnicowane regionalnie zgodnie z art. 3 ust. 1, dokonują również oceny wpływu tych zróżnicowanych wielkości, uwzględniając potrzebę unikania nieuzasadnionego nierównego traktowania rolników.

Państwa członkowskie, których to dotyczy, przekazują Komisji swoje oceny wpływu wraz z informacją, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 3

1. Każde państwo członkowskie, w którym w chwili wejścia niniejszego rozporządzenia w życie stosowany jest system dodatkowych zmniejszeń płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1655/2004 oraz system płatności jednolitych na poziomie regionalnym przewidziany w art. 58 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, może na lata 2007–2012 wybrać:

- a) w drodze odstępstwa od art. 1 ust. 3 niestosowanie przepisów akapitu drugiego tego ustępu; oraz/lub
- b) w drodze odstępstwa od art. 1 ust. 4 zastosowanie stawek zróżnicowanych regionalnie zgodnie z obiektywnymi kryteriami. Maksymalna stawka dla jakiegokolwiek regionu w każdym państwie członkowskim, którego to dotyczy, wynosi 20 %.

2. W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 państwo członkowskie stosujące zróżnicowane regionalnie stawki dobrowolnej modulacji, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w terminie dwóch miesięcy od wejścia niniejszego rozporządzenia w życie przedstawia Komisji na okres 2007–2012 następujące informacje, podlegające zbadaniu przez Komisję:

- a) roczne stawki dobrowolnej modulacji dla każdego regionu i dla całego terytorium;
- b) roczne całkowite kwoty zmniejszenia w ramach dobrowolnej modulacji;
- c) w odpowiednich przypadkach, roczne całkowite dodatkowe kwoty wymagane do pokrycia dodatkowej kwoty pomocy, o której mowa w art. 1 ust. 3 akapit drugi;
- d) dane statystyczne i inne dane pomocnicze stosowane do określenia kwot, o których mowa w lit. b) i c).

3. O ile to konieczne, państwa członkowskie przekazują Komisji aktualizację kwot, o których mowa w ust. 2 lit. b) i c). Zaktualizowane dane przesyła się Komisji przed 31 grudnia roku poprzedzającego rok kalendarzowy w rozumieniu art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, którego dotyczą te kwoty.

4. Jeżeli Komisja zażąda wyjaśnień dotyczących danych przekazanych zgodnie z ust. 2 i 3, państwa członkowskie udzielają odpowiedzi w terminie jednego miesiąca.

Artykuł 4

1. Kwoty netto uzyskane z zastosowania dobrowolnej modulacji są określane przez Komisję:

- a) na podstawie obliczeń w przypadku jednolitej krajowej stawki dobrowolnej modulacji;
- b) w przypadku państw członkowskich stosujących stawki zróżnicowane regionalnie, na podstawie wielkości podanych przez państwa członkowskie we wniosku, zgodnie z art. 3 ust. 2 lub zaktualizowane wielkości, zgodnie z art. 3 ust. 3.

Te kwoty netto są uwzględniane w podziale na poszczególne lata według państw członkowskich zgodnie z art. 69 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niezastosowaniu pułapów, o których mowa w art. 70 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 do kwot netto uwzględnionych w podziale na poszczególne lata według państw członkowskich zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 25 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 nie ma zastosowania do kwot netto uwzględnionych w podziale na poszczególne lata według państw członkowskich zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 5

Państwa członkowskie stosujące dobrowolną modulację oraz Komisja ściśle monitorują wpływ wdrożenia dobrowolnej modulacji, zwłaszcza na sytuację ekonomiczną gospodarstw rolnych, uwzględniając potrzebę unikania nieuzasadnionego nierównego traktowania rolników. W tym celu te państwa członkowskie do dnia 30 września 2008 r. składają Komisji sprawozdanie.

Artykuł 6

Szczegółowe zasady dotyczące stosowania niniejszego rozdziału są przyjmowane zgodnie z:

- a) procedurą, o której mowa w art. 90 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, i obejmują w szczególności przepisy dotyczące włączenia dobrowolnej modulacji do programowania rozwoju obszarów wiejskich; lub, w odpowiednich przypadkach
- b) procedurą, o której mowa w art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, i obejmują w szczególności przepisy dotyczące finansowego zarządzania dobrowolną modulacją oraz włączenia systemu dodatkowych redukcji płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1655/2004, do systemu przewidzianego niniejszym rozporządzeniem.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 marca 2007 r.

Artykuł 7

Do dnia 31 grudnia 2008 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania dobrowolnej modulacji uzupełnione w razie potrzeby właściwymi wnioskami.

ROZDZIAŁ II

ZMIANA ROZPORZĄDZENIA (WE) NR 1290/2005 I PRZEPIS KOŃCOWY

Artykuł 8

W rozporządzeniu (WE) nr 1290/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja ustala kwoty, które zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 143d i 143e rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 378/2007 (*), zostają przekazane do dyspozycji EFRROW.

(*) Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1.”;

- 2) w części wprowadzającej w art. 42 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Zasady te obejmują w szczególności:”.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
P. STEINBRÜCK
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 379/2007**z dnia 4 kwietnia 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 4 kwietnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	190,7
	MA	114,8
	SN	320,6
	TN	135,4
	TR	187,5
	ZZ	189,8
0707 00 05	JO	171,8
	MA	108,8
	TR	148,2
	ZZ	142,9
0709 90 70	MA	75,6
	TR	115,6
	ZZ	95,6
0709 90 80	EG	242,2
	ZZ	242,2
0805 10 20	CU	39,6
	EG	45,5
	IL	67,3
	MA	42,8
	TN	64,4
	TR	52,3
	ZZ	52,0
0805 50 10	IL	61,3
	TR	52,8
	ZZ	57,1
0808 10 80	AR	82,3
	BR	74,0
	CA	104,6
	CL	89,5
	CN	97,5
	NZ	126,8
	US	120,8
	UY	80,2
	ZA	87,6
	ZZ	95,9
0808 20 50	AR	76,2
	CL	104,4
	CN	54,2
	UY	68,0
	ZA	87,0
	ZZ	78,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 380/2007**z dnia 4 kwietnia 2007 r.****ustanawiające, że nie zostały wykorzystane niektóre limity dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obliczenia, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006, wykazały, że ilości cukru są

jeszcze dostępne w ramach kontyngentu przewidzianego w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 o numerze porządkowym 09.4318.

- (2) W tych okolicznościach Komisja musi zaznaczyć, że dane limity nie zostały wykorzystane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Limity kontyngentu przewidziane w art. 24 rozporządzenia o numerze porządkowym (WE) nr 950/2006 09.4318 nie zostały wykorzystane.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2011/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 381/2007

z dnia 4 kwietnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 796/2004 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w zakresie wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2 i art. 145 lit. c), d) i j),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Definicja hektara kwalifikującego się do dopłat w ramach systemu jednolitych płatności ustanowiona w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 została zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 2012/2006⁽²⁾, tak że obecnie kwalifikują się dowolne powierzchnie obsadzone drzewkami oliwnymi.
- (2) Artykuł 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zmieniony rozporządzeniem (WE) nr 2012/2006 stanowi, że państwa członkowskie niestosujące pomocy w odniesieniu do gajów oliwnych przewidzianej w tytule IV rozdział 10b tego rozporządzenia mogą zdecydować o stosowaniu systemu informacji geograficznej uprawy oliwek. W związku z tą zmianą należy zmienić art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004⁽³⁾ w odniesieniu do treści pojedynczego wniosku odnośnie do działek obsadzonych drzewami oliwnymi oraz załącznik XXIV pkt 1 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004⁽⁴⁾ w odniesieniu do kwalifikujących się drzew oliwnych i obliczania liczby kwalifikujących się hektarów w celu stosowania uprawnień do płatności.
- (3) Artykuł 33 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 ustanawia zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 dotyczące warunków kontroli zawartości tetrahydrokanabinolu w konopiach. Począwszy od 2007 r., uprawa konopi do celów innych niż na włókno będzie dozwolona jako uprawa gruntu w ramach systemu jednolitych płatności, zgodnie z rozdziałem 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 33 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i załącznik II do tego rozporządzenia.
- (4) Zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 państwa członkowskie przekazały Komisji wyniki badań określających poziom tetrahydrokanabinolu w odmianach konopi zasianych w roku 2006. Wyniki te należy uwzględnić przy ustalaniu wykazu odmian konopi kwalifikujących się do płatności bezpośrednich na najbliższe lata gospodarcze oraz wykazu odmian zatwierdzonych tymczasowo na rok gospodarczy 2007/2008. W celu weryfikacji zawartości tetrahydrokanabinolu niektóre z tych odmian powinny zostać poddane procedurze B przewidzianej w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 796/2004.
- (5) Od roku 2007 pomoc z tytułu roślin energetycznych przewidziana w rozdziale 5 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 będzie miała zastosowanie w nowych państwach członkowskich stosujących system jednolitych płatności obszarowych. Zasady dotyczące grupy upraw w odniesieniu do pomocy z tytułu roślin energetycznych powinny również mieć zastosowanie do nowych państw członkowskich.
- (6) Artykuł 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 został skreślony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 263/2006⁽⁵⁾. Należy zatem odpowiednio dostosować art. 136 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 270/2007 zmieniło zasady dotyczące możliwych zastosowań buraków cukrowych w produkcji produktów energetycznych. W związku z tym należy przyjąć identyczne warunki dla uprawy tych roślin na gruntach kwalifikujących się do korzystania z praw odłogowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2013/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2025/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 81).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 270/2007 (Dz.U. L 75 z 15.3.2007, str. 8).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2006, str. 24.

- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 796/2004 oraz rozporządzenie (WE) nr 1973/2004.
- (9) Zmiany wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 953/2006⁽¹⁾, (WE) nr 2012/2006 oraz (WE) nr 270/2007 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. W związku z tym odpowiadające im zmiany ustanowione w niniejszym rozporządzeniu należy stosować od tego samego dnia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 796/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W państwach członkowskich włączających system informacji geograficznej uprawy oliwek do systemu identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, materiał graficzny przekazany rolnikowi zawiera w przypadku każdej działki z drzewami oliwnymi liczbę kwalifikujących się drzew oliwnych oraz ich rozmieszczenie na działce, jak również obszar uprawy drzew oliwnych, wyrażony w GIS-ha dla drzew oliwnych, zgodnie z załącznikiem XXIV pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.”;

- 2) w art. 33 ust. 4 i art. 33 ust. 5, w akapitach pierwszym i drugim, skreśla się wyrazy „uprawiane na włókna”;
- 3) załącznik II zostaje zastąpiony tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 1973/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 136 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 136

Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 796/2004

Bez uszczerbku dla art. 143b ust. 6 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rozporządzenie (WE) nr 796/2004 ma zastosowanie do systemu jednolitych płatności obszarowych z wyjątkiem jego art. 7, art. 8 ust. 2 lit. b) oraz c), art. 12 ust. 1 lit. c) oraz ust. 2, art. 13 ust. 2–8, art. 14 ust. 2 oraz 3, art. 16 oraz 17, art. 21 ust. 3, art. 24 ust. 1 lit. b), d) oraz e), art. 26 ust. 1 lit. a), b) oraz c) oraz ust. 2 lit. b), c) oraz d), art. 27 ust. 2 lit. g), h), i) oraz j), art. 28 ust. 1 lit. d), art. 30 ust. 3, art. 31, art. 34–40, art. 49 ust. 2, art. 50 ust. 2, 4, 5 oraz 6, art. 51–64, art. 69 oraz art. 71 ust. 1.”;

- 2) artykuł 143 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wszelki produkt pośredni buraka cukrowego służy do produkcji produktów energetycznych oraz wszelki produkt równoległy lub produkt uboczny zawierający cukier jest stosowany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 318/2006.”;

- 3) w załączniku XXIV wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 1 lit. b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednak każde zasadzone drzewo oliwne kwalifikuje się do obliczania liczby kwalifikujących się hektarów na mocy art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (stosowanie uprawnień do płatności).”;

- b) w pkt 3 akapit czwarty otrzymuje następujące brzmienie:

„Takie samo podejście stosują państwa członkowskie, które włączają system informacji geograficznej uprawy oliwek do systemu identyfikacji działek rolnych, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w celu obliczenia liczby kwalifikujących się hektarów na mocy art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (stosowanie uprawnień do płatności).”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 ust. 1 i 2 oraz art. 2 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 1 ust. 3 stosuje się od roku gospodarczego 2007/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

ODMIANY KONOPI KWALIFIKUJĄCE SIĘ DO PŁATNOŚCI BEZPOŚREDNICH

a) **Odmiany konopi**

Beniko
Carmagnola
CS
Delta-Llosa
Delta 405
Dioica 88
Epsilon 68
Fedora 17
Felina 32
Felina 34 – Félina 34
Ferimon – Férimon
Fibranova
Fibrimon 24
Futura 75
Juso 14
Kompolti
Red Petiole
Santhica 23
Santhica 27
Silesia
Uso-31

b) **Odmiany konopi dozwolone w roku gospodarczym 2007/2008**

Bialobrzeskie
Chamaeleon ⁽¹⁾
Cannakomp
Denise ⁽²⁾
Diana ⁽²⁾
Fasamo
Fibriko TC
Kompolti hibrid TC
Lipko
Tiborszállási ⁽¹⁾
UNIKO-B
Zenit ⁽²⁾

⁽¹⁾ W roku gospodarczym 2007/2008 zastosowanie ma procedura B załącznika I.

⁽²⁾ Wyłącznie w Rumunii, dopuszczone decyzją Komisji 2007/69/WE (Dz.U. L 32 z 6.2.2007, str. 167).”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 382/2007

z dnia 4 kwietnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 753/2002 ustanawiające niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej należy wprowadzić pewne zmiany do rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002 ⁽²⁾.
- (2) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 753/2002 przewiduje szczególne zasady dotyczące win stołowych z oznaczeniem geograficznym i zawiera wykaz określeń stosowanych w różnych regionach państw członkowskich do opisywania tych win. Wykaz ten musi zostać uzupełniony odpowiednimi określeniami stosowanymi w Bułgarii i Rumunii.
- (3) Wykaz specjalnych tradycyjnych określeń ustanowiony w art. 29 rozporządzenia (WE) nr 753/2002 oraz wykaz dodatkowych tradycyjnych określeń, o którym mowa w art. 23 tego rozporządzenia, muszą być uzupełnione odpowiednimi określeniami stosowanymi w Bułgarii i Rumunii.
- (4) Załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 753/2002 zawiera wykaz odmian winorośli i ich synonimów zawierających oznaczenie geograficzne, które mogą być umieszczane na etykietach win. Załącznik ten musi być uzupełniony odpowiednimi określeniami stosowanymi przez Bułgarię i Rumunię w dniu, w którym wejdzie w życie niniejsze rozporządzenie.
- (5) Nazwa „Tokaj” oznacza wino gatunkowe wyprodukowane w określonym regionie, pochodzące z przygranicznego regionu Węgier i Słowacji, i stanowi także część włoskich i francuskich oznaczeń odmiany winorośli: „Tocai italico”, „Tocai friulano” oraz „Tokay pinot gris”. Równoczesne stosowanie tych trzech oznaczeń odmian winorośli i oznaczenia geograficznego jest ograniczone w czasie do dnia 31 marca 2007 r. i wynika z dwustronnego porozumienia zawartego w dniu 23 listopada 1993 r. pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską, które w dniu 1 maja 2004 r. stało się częścią prawnego dorobku Wspólnoty. Z dniem 1 kwietnia 2007 r. trzy wymienione oznaczenia odmian winorośli usunięte zostają z załącznika II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 753/2002, a oznaczenie odmiany winorośli „Tocai friulano” zostaje w chwili obecnej zastąpione nowym oznaczeniem odmiany winorośli „Friulano”.
- (6) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 753/2002 zawiera wykaz tradycyjnych określeń, które są lub mogą być umieszczane na etykietach win. Załącznik ten musi być uzupełniony, tak aby uwzględnił, z jednej strony, nowe tradycyjne określenia stosowane na Cyprze i, z drugiej strony, tradycyjne określenia stosowane przez Bułgarię i Rumunię.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 753/2002.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 753/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) tiret dziesiąte otrzymuje brzmienie:

„— »Τοπικό Οίνο» lub »(wino regionalne)« w przypadku win stołowych pochodzących z Cypru”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 118 z 4.5.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2016/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 38).

b) dodaje się tiret w brzmieniu:

— »Cules la înobilarea boabelor – C.I.B.« »;

„— »регионално вино« w przypadku win stołowych pochodzących z Bułgarii,

b) w ust. 2 dodaje się litery w brzmieniu:

— »Vin cu indicație geografică« w przypadku win stołowych pochodzących z Rumunii»;

„k) Bułgaria:

— »Гарантирано наименование за произход« lub »ГНП«;

2) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

— »Гарантирано и контролирано наименование за произход« lub »ГКНП«;

„q) Bułgaria:

— »Гарантирано наименование за произход« lub »ГНП«;

l) Rumunia:

— »Vin spumant cu denumire de origine controlată – D.O.C.« »;

— »Гарантирано и контролирано наименование за произход« lub »ГКНП«;

3) załącznik II zastępuje się załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

— »Благородно сладко вино« lub »БСВ«;

4) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

r) Rumunia:

— »Vin cu denumire de origine controlată – D.O.C.«, po którym następuje:

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

— »Cules la maturitate deplină – C.M.D.«,

— »Cules târziu – C.T.«,

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz odmian winorośli i ich synonimów obejmujących oznaczenie geograficzne⁽¹⁾, które mogą być umieszczone na etykietach win zgodnie z przepisami art. 19 ust. 2

	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów (*)
1	Agiorgitiko	Grecja°
2	Aglianico	Włochy°, Grecja°, Malta°
3	Aglianicone	Włochy°
4	Alicante Bouschet	Grecja°, Włochy°, Portugalia°, Algeria°, Tunezja°, Stany Zjednoczone°, Cypr°, Afryka Południowa <i>Uwaga: Nazwa »Alicante« nie może być stosowana sama w celu oznaczenia wina</i>
5	Alicante Branco	Portugalia°
6	Alicante Henri Bouschet	Francja°, Serbia (8), Czarnogóra (8)
7	Alicante	Włochy°
8	Alikant Buse	Serbia (6), Czarnogóra (6)
9	Auxerrois	Afryka Południowa°, Australia°, Kanada°, Szwajcaria°, Belgia°, Niemcy°, Francja°, Luksemburg°, Niderlandy°, Zjednoczone Królestwo°
10	Barbera Bianca	Włochy°
11	Barbera	Afryka Południowa°, Argentyna°, Australia°, Chorwacja°, Meksyk°, Słowenia°, Urugwaj°, Stany Zjednoczone°, Grecja°, Włochy°, Malta°
12	Barbera Sarda	Włochy°
13	Blauburgunder	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (16-27-114), Austria (14-16), Kanada (16-114), Chile (16-114), Włochy (16-114)
14	Blauer Burgunder	Austria (13-16), Serbia (24-114), Czarnogóra (24-114), Szwajcaria
15	Blauer Frühburgunder	Niemcy (57)
16	Blauer Spätburgunder	Niemcy (114), Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (13-27-114), Austria (13-14), Bułgaria (114), Kanada (13-114), Chile (13-114), Rumunia (114), Włochy (13-114)
17	Blaufränkisch	Republika Czeska (54), Austria°, Niemcy, Słowenia (Modra frankinja , Frankinja), Węgry
18	Borba	Hiszpania°
19	Bosco	Włochy°
20	Bragão	Portugalia°
21	Budai	Węgry°
22	Burgundac beli	Serbia (135), Czarnogóra (135)
23	Burgundac Crni	Chorwacja°
24	Burgundac crni	Serbia (14-114), Czarnogóra (14-114)

(1) Te nazwy odmian i ich synonimy odpowiadają, w pełni lub częściowo, w tłumaczeniu albo w formie przymiotnikowej, oznaczeniom geograficznym stosowanym w celu opisu win.

	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów (*)
25	Burgundac sivi	Chorwacja°, Serbia°, Czarnogóra°
26	Burgundec bel	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii°
27	Burgundec crn	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (13-16-114)
28	Burgundec siv	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii°
29	Busuioacă de Bohotin	Rumunia
30	Cabernet Moravia	Republika Czeska°
31	Calabrese	Włochy (89)
32	Campanário	Portugalia°
33	Canari	Argentyna°
34	Carignan Blanc	Francja°
35	Carignan	Południowa Afryka°, Argentyna°, Australia (37), Chile (37), Chorwacja°, Izrael°, Maroko°, Nowa Zelandia°, Tunezja°, Grecja°, Francja°, Portugalia°, Malte°
36	Carignan Noir	Cypr°
37	Carignane	Australia (35), Chile (35), Meksyk, Turcja, Stany Zjednoczone
38	Carignano	Włochy°
39	Chardonnay	Południowa Afryka°, Argentyna (94), Australia (94), Bułgaria°, Kanada (94), Szwajcaria°, Chile (94), Republika Czeska°, Chorwacja°, Węgry (40), Indie, Izrael°, Mołdawia°, Meksyk (94), Nowa Zelandia (94), Rumunia°, Rosja°, San Marino°, Słowacja°, Słowenia°, Tunezja°, Stany Zjednoczone (94), Urugwaj°, Serbia, Czarnogóra, Zimbabwe°, Niemcy°, Francja, Grecja (94), Włochy (94), Luksemburg° (94), Niderlandy (94), Zjednoczone Królestwo, Hiszpania, Portugalia, Austria°, Belgia (94), Cypr°, Malta°
40	Chardonnay Blanc	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Węgry (39)
41	Chardonnay Musqué	Kanada°
42	Chelva	Hiszpania°
43	Corinto Nero	Włochy°
44	Cserszegi fűszeres	Węgry°
45	Děvín	Republika Czeska°
46	Devín	Słowacja
47	Duna gyöngye	Węgry
48	Dunaj	Słowacja
49	Durasa	Włochy°
50	Early Burgundy	Stany Zjednoczone°
51	Fehér Burgundi, Burgundi	Węgry
52	Findling	Niemcy°, Zjednoczone Królestwo°
53	Frâncușă	Rumunia

	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów (*)
54	Frankovka	Republika Czeska ^o (17), Słowacja (55)
55	Frankovka modrá	Słowacja (54)
56	Friulano	Włochy
57	Frühburgunder	Niemcy (15), Niderlandy ^o
58	Galbenă de Odobești	Rumunia
59	Girgenti	Malta (60, 61)
60	Ghirgentina	Malta (59, 61)
61	Girgentina	Malta (59, 60)
62	Graciosa	Portugalia ^o
63	Grasă de Cotnari	Rumunia
64	Grauburgunder	Niemcy, Bułgaria, Węgry ^o , Rumunia (65)
65	Grauer Burgunder	Kanada, Rumunia (64), Niemcy, Austria
66	Grossburgunder	Rumunia
67	Iona	Stany Zjednoczone ^o
68	Kanzler	Zjednoczone Królestwo ^o , Niemcy
69	Kardinal	Niemcy ^o , Bułgaria ^o
70	Kékfrankos	Węgry
71	Kisburgundi kék	Węgry (114)
72	Korinthiaki	Grecja ^o
73	Leira	Portugalia ^o
74	Limnio	Grecja ^o
75	Maceratino	Włochy ^o
76	Maratheftiko (Μαραθεύτικο)	Cypr
77	Mátrai muskotály	Węgry ^o
78	Medina	Węgry ^o
79	Monemvasia	Grecja
80	Montepulciano	Włochy ^o
81	Moravia dulce	Hiszpania ^o
82	Moravia agria	Hiszpania ^o
83	Moslavac	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (84), Serbia ^o , Czarnogóra ^o
84	Mozler	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (83)
85	Mouratón	Hiszpania ^o

	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów (*)
86	Müller-Thurgau	Południowa Afryka °, Austria °, Niemcy , Kanada , Chorwacja °, Węgry °, Serbia °, Czarnogóra °, Republika Czeska °, Słowacja °, Słowenia °, Szwajcaria °, Luksemburg °, Niderlandy °, Włochy °, Belgia °, Francja °, Zjednoczone Królestwo , Australia °, Bułgaria °, Stany Zjednoczone °, Nowa Zelandia °, Portugalia
87	Muškat moravský	Republika Czeska °, Słowacja
88	Nagyburgundi	Węgry
89	Nero d'Avola	Włochy (31)
90	Olivella nera	Włochy °
91	Orange Muscat	Australia °, Stany Zjednoczone °
92	Pálava	Republika Czeska , Słowacja
93	Pau Ferro	Portugalia °
94	Pinot Chardonnay	Argentyna (39) , Australia (39) , Kanada (39) , Chile (39) , Meksyk (39) , Nowa Zelandia (39) , Stany Zjednoczone (39) , Turcja °, Belgia (39) , Grecja (39) , Niderlandy , Włochy (39)
95	Pölöskei muskotály	Węgry °
96	Portoghese	Włochy °
97	Pozsonyi	Węgry (98)
98	Pozsonyi Fehér	Węgry (97)
99	Radgonska ranina	Słowenia °
100	Rajnai rizling	Węgry (103)
101	Rajnski rizling	Serbia (102-105-108) , Czarnogóra (102-105-108)
102	Renski rizling	Serbia (101-105-108) , Czarnogóra (101-105-108) , Słowenia ° (103)
103	Rheinriesling	Bułgaria °, Austria , Niemcy (105) , Węgry (100) , Republika Czeska (111) , Włochy (105) , Grecja , Portugalia , Słowenia (102)
104	Rhine Riesling	Południowa Afryka °, Australia °, Chile (106) , Moldawia °, Nowa Zelandia °, Cypr , Węgry °
105	Riesling renano	Niemcy (103) , Serbia (101-102-108) , Czarnogóra (101-102-108) , Włochy (103)
106	Riesling Renano	Chile (104) , Malta °
107	Riminèse	Francja °
108	Rizling rajnski	Serbia (101-102-105) , Czarnogóra (101-102-105)
109	Rizling Rajnski	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii °, Chorwacja °
110	Rizling rýnsky	Słowacja °
111	Ryzlink rýnský	Republika Czeska (103)
112	Santareno	Portugalia °
113	Sciaccarello	Francja °

	Nazwa odmiany lub jej synonimy	Państwa mogące stosować nazwę odmiany lub jeden z jej synonimów (*)
114	Spätburgunder	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii (13-16-27), Serbia (14-24), Czarnogóra (14-24), Bułgaria (16), Kanada (13-16), Chile, Węgry (71), Mołdawia°, Rumunia (16), Włochy (13-16), Zjednoczone Królestwo , Niemcy (16)
115	Štajerska Belina	Chorwacja°, Słowenia°
116	Subirat	Hiszpania
117	Terrantez do Pico	Portugalia°
118	Tintilla de Rota	Hiszpania°
119	Tinto de Pegões	Portugalia°
120	Torrontés riojano	Argentyna°
121	Trebbiano	Południowa Afryka°, Argentyna°, Australia° , Kanada° , Cypr°, Chorwacja° , Urugwaj° , Stany Zjednoczone , Izrael, Włochy , Malta
122	Trebbiano Giallo	Włochy°
123	Trigueira	Portugalia
124	Verdea	Włochy°
125	Verdeca	Włochy
126	Verdelho	Południowa Afryka° , Argentyna , Australia , Nowa Zelandia , Stany Zjednoczone , Portugalia
127	Verdelho Roxo	Portugalia°
128	Verdelho Tinto	Portugalia°
129	Verdello	Włochy° , Hiszpania°
130	Verdese	Włochy°
131	Verdejo	Hiszpania°
132	Weißburgunder	Południowa Afryka (134), Kanada, Chile (133), Węgry (51), Niemcy (133, 134), Austria (133), Zjednoczone Królestwo°, Włochy
133	Weißer Burgunder	Niemcy (132, 134), Austria (132), Chile (132), Szwajcaria° , Słowenia, Włochy
134	Weissburgunder	Południowa Afryka (132), Niemcy (132, 133), Zjednoczone Królestwo, Włochy
135	Weisser Burgunder	Serbia (22), Czarnogóra (22)
136	Zalagyöngye	Węgry°

(*) Dla odnośnych państw odstępstwa wymienione w niniejszym załączniku są dozwolone jedynie w przypadku win z oznaczeniem geograficznym produkowanych w jednostkach administracyjnych, w których produkcja danych odmian jest dozwolona w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i zgodnie z warunkami określonymi przez zainteresowane państwa w odniesieniu do produkcji i prezentacji tych win.

LEGENDA:

- określenia umieszczone w nawiasie: odniesienie do synonimu odmiany,
- »°«: brak synonimu,
- określenia pogrubioną czcionką: kolumna 2: nazwa odmiany winorośli
kolumna 3: państwa, w których nazwa odpowiada odmianie oraz odniesieniu do odmiany,
- określenia niepogrubioną czcionką: kolumna 2: nazwa synonimu odmiany winorośli
kolumna 3: nazwa państwa stosującego synonim odmiany winorośli.”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 753/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) przed wierszem dotyczącym Republiki Czeskiej wprowadza się wiersze w brzmieniu:

„BUŁGARIA Specjalne tradycyjne określenia, o których mowa w art. 29					
Гарантирано наименование за произход (ГНП) (gwarantowane oznaczenie pochodzenia)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr, gatunkowe wino półmujące psr, gatunkowe wino musujące psr i gatunkowe wino likierowe psr	Bułgarski	2007	
Гарантирано и контролирано наименование за произход (ГКНП) (gwarantowane i kontrolowane oznaczenie pochodzenia)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr, gatunkowe wino półmujące psr, gatunkowe wino musujące psr i gatunkowe wino likierowe psr	Bułgarski	2007	
Благородно сладко вино (БСВ) (szlachetne wino słodkie)	Wszystkie	Gatunkowe wino likierowe psr	Bułgarski	2007	
Określenia, o których mowa w art. 28					
регионално вино (Wino regionalne)	Wszystkie	Wino stołowe z GI	Bułgarski	2007	
Dodatkowe tradycyjne określenia, o których mowa w art. 23					
Ново (młode)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr Wino stołowe z GI	Bułgarski	2007	
Премиум (premium)	Wszystkie	Wino stołowe z GI	Bułgarski	2007	
Резерва (rezerwa)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr Wino stołowe z GI	Bułgarski	2007	
Премиум резерва (rezerwa premium)	Wszystkie	Wino stołowe z GI	Bułgarski	2007	
Специална резерва (rezerwa specjalna)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Bułgarski	2007	
Специална селекция (selekcja specjalna)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Bułgarski	2007	
Колекционно (kolekcja)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Bułgarski	2007	
Премиум оук, или първо зареждане в бъчва дъбове premium)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Bułgarski	2007	
Беритба на презряло грозде (wino z przejrzałych winogron)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Bułgarski	2007	
Розенталер (Rosenthaler)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Bułgarski	2007”	

2) wiersze dotyczące Cypru otrzymują brzmienie:

„CYPR					
Specjalne tradycyjne określenia, o których mowa w art. 29					
Οίνος Ελεγχόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΟΕΟΠ)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Grecki		
Określenia, o których mowa w art. 28					
Τοπικός Οίνος (Wino regionalne)	Wszystkie	Wino stołowe z GI	Grecki		
Dodatkowe tradycyjne określenia, o których mowa w art. 23					
Μοναστήρι (Monastiri)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr i wino stołowe z GI	Grecki		
Κτήμα (Ktima)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr i wino stołowe z GI	Grecki		
Αμπελώνας (-ες) (Ampelonas (-es))	Wszystkie	Wino gatunkowe psr i wino stołowe z GI	Grecki	2006	
Μονή (Moni)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr i wino	Grecki	2006”	

3) po wierszach dotyczących Portugalii wprowadza się wiersze w brzmieniu:

„RUMUNIA					
Specjalne tradycyjne określenia, o których mowa w art. 29					
Vin cu denumire de origine controlată (D.O.C.)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Rumuński	2007	
Cules la maturitate deplină (C.M.D.)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Rumuński	2007	
Cules târziu (C.T.)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Rumuński	2007	
Cules la înobilirea boabelor (C.I.B.)	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Rumuński	2007	
Określenia, o których mowa w art. 28					
Vin cu indicație geografică	Wszystkie	Wino stołowe z GI	Rumuński	2007	
Dodatkowe tradycyjne określenia, o których mowa w art. 23					
Rezervă	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Rumuński	2007	
Vin de vinotecă	Wszystkie	Wino gatunkowe psr	Rumuński	2007”	

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 29 stycznia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2004/676/WE w sprawie Regulaminu pracowniczego Europejskiej Agencji Obrony

(2007/215/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2004/551/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Agencji Obrony ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 3 pkt 3.1,

uwzględniając decyzję Rady 2004/676/WE z dnia 24 września 2004 r. w sprawie Regulaminu pracowniczego Europejskiej Agencji Obrony ⁽²⁾, w szczególności jej art. 170 ust. 2,

uwzględniając wniosek Rady Sterującej Europejskiej Agencji Obrony,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia bardziej zharmonizowanego podejścia do zasobów ludzkich w europejskiej służbie cywilnej należy dostosować przepisy regulaminu pracowniczego Europejskiej Agencji Obrony do równoważnych przepisów regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, w szczególności w kwestii przepisów dotyczących dodatku na ponowne zagospodarowanie, odprawy, dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, poszanowania zasady niedyskryminacji i świadczeń dla urzędników mianowanych na stanowisko kierownicze, dyrektora lub dyrektora generalnego. Z tych samych przyczyn należy uwzględnić doświadczenie zdobyte podczas stosowania wspomnianych przepisów regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.

- (2) Należy przystąpić do dostosowania przepisów regulaminu pracowniczego Europejskiej Agencji Obrony do równoważnych przepisów regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich i warunków zatrudnienia innych pracowników, z poszanowaniem praw personelu Europejskiej Agencji Obrony nabytych przed wejściem w życie tych zmian oraz uwzględniając uprawnione oczekiwania personelu.
- (3) Od czasu pierwotnego przyjęcia przez Europejską Agencję Obrony regulaminu pracowniczego w 2004 r. w tekście odkryto kilka niespójności. Konieczne jest ich poprawienie.
- (4) Regulamin pracowniczy Europejskiej Agencji Obrony, zamieszczony w decyzji 2004/676/WE, powinien w związku z tym zostać odpowiednio zmieniony,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji 2004/676/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Do celów ust. 1 osoba jest uznawana za niepełnosprawną, jeżeli jej upośledzenie fizyczne lub umysłowe ma lub istnieje duże prawdopodobieństwo, że może mieć, trwały charakter. Istnienie upośledzenia ustala się zgodnie z procedurą określoną w art. 37.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 245 z 17.7.2004, str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 310 z 7.10.2004, str. 9.

2) w art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członek personelu tymczasowego nie może, bez zgody organu zatrudniającego, przyjmować od jakiegokolwiek rządu lub z jakiegokolwiek innego źródła spoza Agencji żadnych tytułów, odznaczeń, przywilejów, podarunków lub płatności jakiegokolwiek rodzaju, z wyjątkiem wynagrodzenia za prace wykonywane przed jego mianowaniem lub w okresie urlopu okolicznościowego udzielonego w związku z pełnieniem służby wojskowej lub innej służby państwowej, o ile wynagrodzenie przyznane jest w związku z pełnieniem tej służby.”;

3) w art. 21 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przepisy poprzedniego akapitu nie mają zastosowania do członka personelu tymczasowego lub byłego członka personelu tymczasowego zeznającego przed Komisją Odwoławczą lub Komisją Dyscyplinarną w sprawie dotyczącej członka personelu tymczasowego lub byłego członka personelu tymczasowego.”;

4) w art. 27 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) członek personelu tymczasowego wcześniej udostępnił te same informacje Agencji oraz umożliwił Agencji w czasie przez nią wyznaczonym, z uwzględnieniem stopnia złożoności sprawy, podjęcie odpowiednich działań. Członek personelu tymczasowego jest o tym okresie informowany w terminie 60 dni.”;

5) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Żadne stanowiska nie są zarezerwowane dla obywateli określonego państwa członkowskiego.”;

b) w ust. 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) wykazał gruntowną znajomość jednego z języków uczestniczących państw członkowskich oraz zadowalającą znajomość innego języka uczestniczących państw członkowskich w zakresie niezbędnym do wykonywania swoich obowiązków.”;

6) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) obecny ust. 2 otrzymuje oznaczenie ust. 3;

b) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:

„2. Członek personelu tymczasowego, który przepracował dwa lata na danym stopniu w swojej grupie zaszerogowania zostaje automatycznie przeniesiony o jeden stopień wyżej w swojej grupie zaszerogowania.

Jeżeli członek personelu tymczasowego zostaje mianowany na stanowisko kierownicze, na stanowisko dyrek-

tora lub dyrektora generalnego i pod warunkiem, że przez pierwszych dziewięć miesięcy wypełniał swoje obowiązki w sposób zadowalający, zostaje z mocą wsteczną przeniesiony o jeden stopień wyżej w swojej grupie zaszerogowania w momencie wejścia w życie decyzji o jego mianowaniu. To przeniesienie powoduje wzrost jego miesięcznego wynagrodzenia podstawowego równy różnicy wyrażonej w procentach pomiędzy pierwszym i drugim stopniem w każdej grupie zaszerogowania.”;

7) w art. 40 skreśla się akapit drugi;

8) w art. 59 skreśla się ust. 9;

9) w art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dodatek na ponowne zagospodarowanie przewidziany w art. 6 załącznika V przyznaje się członkowi personelu tymczasowego, który pozostawał w służbie przez cztery lata. Członkowi personelu tymczasowego, który pozostawał w służbie dłużej niż rok, ale krócej niż cztery lata, przyznaje się dodatek na ponowne zagospodarowanie w wysokości proporcjonalnej do długości okresu służby, przy czym pomija się lata niepełne.”;

10) w załączniku V dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Niezależnie od art. 2 ust. 1 dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu zastępuje się następującymi kwotami w następujących okresach:

1.2.2007–31.12.2007 302,35 EUR

1.1.2008–31.12.2008 315,53 EUR

Powyższe kwoty podlegają przeglądowi przy okazji przeglądów wynagrodzeń zgodnie z art. 59 regulaminu pracowniczego.”;

11) w załączniku V art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla każdego dziecka pozostającego na utrzymaniu w rozumieniu art. 2 ust. 2, które ma mniej niż pięć lat lub jeszcze nie uczęszcza regularnie i w pełnym wymiarze godzin do szkoły podstawowej lub średniej, wysokość tego dodatku jest następująca:

1.2.2007–31.8.2007 48,17 EUR

1.9.2007–31.8.2008 64,24 EUR

1.9.2008 po tej dacie: 80,30 EUR

Powyższe kwoty podlegają przeglądowi przy okazji przeglądów wynagrodzeń zgodnie z art. 59 regulaminu pracowniczego.”;

12) w załączniku VI art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Członek personelu, którego służba ustaje z innych powodów niż śmierć lub inwalidztwo, z chwilą odejścia ze służby jest uprawniony:

a) jeżeli pełnił służbę krócej niż jeden rok – do odprawy w wysokości trzykrotności sumy kwot potrąconych z jego wynagrodzenia podstawowego tytułem składek emerytalnych i rentowych, po odjęciu wszystkich kwot wpłaconych zgodnie z art. 90 i 131 regulaminu pracowniczego;

b) w innych przypadkach

1) do wypłaty aktuarialnie obliczonego ekwiwalentu jego praw emerytalnych nabytych w Agencji, zaktualizowanego na dzień rzeczywistego transferu na rzecz funduszu emerytalnego administracji lub organizacji lub funduszu emerytalnego, w ramach którego nabywa on prawa emerytalne ze względu na pracę, którą wykonywał jako osoba zatrudniona na podstawie umowy lub jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek; lub

2) do wypłaty aktuarialnie obliczonego ekwiwalentu tych świadczeń na rzecz prywatnego towarzystwa ubezpieczeń lub wybranego przez członka personelu funduszu emerytalnego, pod warunkiem że przedsiębiorstwo to lub fundusz gwarantują, że:

i) kapitał nie zostanie wypłacony;

ii) miesięczny dochód będzie wypłacany najwcześniej od 60 roku życia, a najpóźniej od 65 roku życia;

iii) przewidziane są przepisy dotyczące rewersji lub rent pośmiertnych dla uprawnionych osób;

iv) przeniesienie tej kwoty na rzecz innego towarzystwa ubezpieczeń lub innego funduszu będzie możliwe tylko w przypadku, gdy spełnione są warunki określone w ppkt i), ii) oraz iii).

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. b) członek personelu, który od czasu podjęcia obowiązków wpłacał – w celu uzyskania lub utrzymania praw emerytalnych – składki do krajowego systemu emerytalnego, prywatnego systemu ubezpieczeniowego lub wybranego przez siebie funduszu emerytalnego, który spełnia wymogi określone w ust. 1, i w przypadku gdy służba tego członka personelu kończy się z przyczyn innych niż śmierć lub inwalidztwo, z chwilą odejścia ze służby jest uprawniony do odprawy równej aktuarialnej wartości swoich praw emerytalnych nabytych podczas służby w Agencji. W takich przypadkach wpłaty dokonywane w celu uzyskania lub utrzymania praw emerytalnych w ramach krajowego systemu emerytalnego – przy zastosowaniu art. 90 lub 131 – są odliczane od odprawy.

3. W przypadku gdy służba członka personelu kończy się w wyniku wydalenia ze służby, wysokość należnej odprawy lub, w zależności od okoliczności, wysokość obliczonego aktuarialnie ekwiwalentu jest ustalana na podstawie decyzji podjętej zgodnie z art. 146 regulaminu pracowniczego.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 stycznia 2007 r.

W imieniu Rady

Horst SEEHOFER

Przewodniczący

DECYZJA RADY**z dnia 29 stycznia 2007 r.****zmieniająca decyzję 2004/677/WE w odniesieniu do minimalnego okresu oddelegowania ekspertów krajowych i personelu wojskowego do pracy w Europejskiej Agencji Obrony**

(2007/216/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając decyzję Rady 2004/677/WE z dnia 24 września 2004 r. dotyczącą zasad mających zastosowanie do ekspertów krajowych i personelu wojskowego oddelegowanych do pracy w Europejskiej Agencji Obrony ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 33 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Rady Sterującej Europejskiej Agencji Obrony,

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 11 ust. 3 pkt 3.2 wspólnego działania Rady 2004/551/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Agencji Obrony ⁽²⁾ stanowi, że w skład personelu Europejskiej Agencji Obrony wchodzi eksperci krajowi oddelegowani przez uczestniczące państwa członkowskie do pracy na stanowiskach w ramach struktury organizacyjnej Agencji albo do realizacji konkretnych zadań i projektów. Jako że w przypadku ekspertów krajowych oddelegowanych do realizacji konkretnych zadań i projektów minimalny okres oddelegowania wynoszący sześć miesięcy okazuje się dłuższy, niż jest to konieczne, należy zmienić decyzję Rady 2004/677/WE, tak aby zapewnić niezbędną elastyczność w odniesieniu do minimalnego okresu oddelegowania,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 2 ust. 1 decyzji 2004/677/WE otrzymuje brzmienie:

„1. Okres oddelegowania nie może być krótszy niż dwa miesiące i nie może przekraczać trzech lat oraz może być sukcesywnie przedłużany, przy czym całkowity okres oddelegowania nie może przekraczać czterech lat.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 stycznia 2007 r.

W imieniu Rady
Horst SEEHOFER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 7.10.2004, str. 64.

⁽²⁾ Dz.U. L 245 z 17.7.2004, str. 17.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 listopada 2006 r.

dotycząca środków pomocy państwa wdrożonych przez Francję na rzecz Laboratoire national de métrologie et d'essais (C24/2005)

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 5477)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/217/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia swoich uwag zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami⁽¹⁾ i po uwzględnieniu tych uwag,

a także mając na uwadze, co następuje:

(3) Pismem z dnia 5 lipca 2005 r. Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do niektórych środków. Francja dostarczyła informacji żądanych w decyzji o wszczęciu postępowania w pismach z dnia 4 listopada 2005 r. i 19 kwietnia 2006 r.

(4) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag w sprawie rzeczonego środka.

(5) Komisja otrzymała od zainteresowanych stron uwagi na ten temat. Przekazała je Francji, dając jej możliwość ich skomentowania. Komentarze władz Francji otrzymano w dniu 1 marca 2006 r.

1. PROCEDURA

(1) W następstwie skargi konkurenta Komisja została poinformowana o domniemanym wdrożeniu przez Francję środków pomocy państwa na rzecz Laboratoire national de métrologie et d'essais (Krajowe Laboratorium Metrologiczne i Badawcze, zwane dalej „LNE”)⁽²⁾.

(2) W pismach z dnia 3 września 2003 r., 11 lutego 2004 r. i 7 czerwca 2004 r. Komisja zwróciła się do władz francuskich o dostarczenie jej informacji dotyczących pomocy finansowej udzielonej przez Francję na rzecz LNE. Władze francuskie przedłożyły informacje na ten temat w pismach z dnia 7 listopada 2003 r., 5 kwietnia 2004 r. i 6 sierpnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 22.10.2005, str. 22.

⁽²⁾ Laboratoire national de métrologie et d'essais (w skrócie LNE) utworzono dekretem z dnia 25.1.2005 r., w następstwie włączenia Bureau national de métrologie (Krajowy Urząd Metrologii) do Laboratoire national d'essais.

(6) W dniu 6 czerwca 2006 r. Komisja przesłała pytania uzupełniające. Odpowiedzi władz francuskich zostały wysłane w dniu 2 sierpnia 2006 r. i zarejestrowane przez Komisję w tym samym dniu.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS ŚRODKÓW

2.1. Beneficjent

Status i działalność

(7) Laboratoire national d'essais (Krajowe Laboratorium Badawcze) powstało w 1901 r. w ramach Conservatoire National des Arts et Métiers (Wyższa Szkoła Rzemiosł)

⁽³⁾ Patrz: przypis nr 1 powyżej.

jako instytucja publiczna pozostająca pod kontrolą Ministerstwa Edukacji Narodowej. W 1978 r. laboratorium uzyskało status państwowego przedsiębiorstwa przemysłowo-handlowego (EPIC), w zastosowaniu ustawy nr 78–23 z dnia 10 stycznia 1978 r. dotyczącej ochrony i informowania konsumentów produktów i usług. W wyniku uchwalenia ustawy laboratorium została powierzona odpowiedzialność za „wykonywanie wszelkich działań naukowo-badawczych, prac konsultacyjnych i eksperckich, testów, kontroli i wszystkich usług z zakresu pomocy technicznej przydatnych do ochrony i informowania konsumentów lub poprawy jakości produktów”. Upoważniono je również do „przeanalizowania, na rzecz i na wniosek ministerstw, metod badawczych koniecznych do opracowania rozporządzeń i norm”, jak również do „wydawania świadectw kwalifikacyjnych” i zapewnienia w imieniu władz publicznych kontaktów pomiędzy organami międzynarodowymi odpowiedzialnymi za dziedziny, o których mowa. W 2005 r. przed Laboratoire national d'essais postawiono dodatkowe zadanie – pilotowanie krajowej metrologii naukowej (rola wcześniej przypadająca zgrupowaniu interesu publicznego „Bureau national de métrologie” – zwanemu dalej „BNM”) – oraz przekształcono je w Laboratoire national de métrologie et d'essais.

- (8) Oprócz świadczenia usług na rzecz organów administracji publicznej LNE oferuje przedsiębiorstwom szeroki wachlarz usług świadczonych na każdym etapie cyklu życia produktów dzięki swoim czterem podstawowym funkcjom, do których należy pomiar, badanie, certyfikacja i szkolenie. LNE dysponuje środkami, dzięki którym realizuje programy badawcze, znormalizowane lub opracowane na zamówienie, w licznych dziedzinach⁽⁴⁾. Jego klientami są przedsiębiorstwa przemysłowe, firmy dystrybucyjne, instytucje publiczne, organizacje konsumenckie, biegli sądowi i sądy, towarzystwa ubezpieczeniowe i organy administracji⁽⁵⁾.
- (9) Jednocześnie LNE użytkuje budynki i wyposażenie w celu realizacji zadań powierzonych mu przez państwo i świadczenia usług dla stron trzecich.
- (10) LNE działa przy europejskich i międzynarodowych organizacjach, takich jak CEN (Europejski Komitet Normalizacyjny), EUROLAB (Europejska Federacja Krajowych Stowarzyszeń Laboratoriów Pomiarowych, Badawczych i Analitycznych), EOTC (Europejska Organizacja ds. Badań i Certyfikacji) i ILAC (Międzynarodowa Współpraca w zakresie Akredytacji Laboratoriów).
- (11) LNE liczy 700 pracowników, rozdzielonych pomiędzy 30 zespołów multidyscyplinarnych, i dysponuje 55 000 m² powierzchni laboratoryjnej, z czego 10 000 m² w Paryżu i 45 000 m² w Trappes.
- (12) LNE posiada przedstawicielstwa w Azji (LNE-Asia w Hong Kongu⁽⁶⁾) i Stanach Zjednoczonych (filia G-

MED North America w Waszyngtonie). Jednakże zasięg tej działalności pozostaje niewielki.

- (13) W 2005 r. wpływy osiągnęły 65 mln EUR, a zysk 0,7 mln EUR.

Umowy zadaniowe

- (14) W 1997 r. obowiązki powierzone LNE przez państwo uwzględniono w *umowach zadaniowych* zawieranych między władzami francuskimi i przedsiębiorstwem na okres czterech lat. Pierwszą umowę zadaniową realizowano pomiędzy 1997 i 2001 r., drugą – pomiędzy 2001 i 2004 r. Trzecia umowa została zawarta na okres 2005–2008.
- (15) Umowy te obejmują zadania wykonywane przez LNE jako krajowe laboratorium metrologiczne, zadania wyznaczone LNE jako organowi badawczemu, zadania w postaci udzielania pomocy technicznej władzom publicznym, jak również zadania „towarzyszenia przedsiębiorstwom” w zakresie badań i zaświadczenia zgodności.

Zasoby LNE

- (16) Dekret nr 78–280 z dnia 10 marca 1978 r. dotyczący LNE stanowi, że „środki, jakimi dysponuje zakład, obejmują w szczególności: [...] dotacje ze strony państwa, władz lokalnych, zakładów publicznych i wszelkiego rodzaju podmiotów publicznych bądź prywatnych [...]”⁽⁷⁾. Na tej podstawie do chwili obecnej przyznawano LNE dotacje operacyjne⁽⁸⁾ i dotacje inwestycyjne:

(w mln EUR)

	Dotacje operacyjne	Dotacje inwestycyjne
2005	14,7	6,9
2004	13,8	6,1
2003	13,0	5,5
2002	13,6	4,6
2001	12,6	4,6
2000	11,2	4,6
1999	10,8	4,4
1998	10,9	4,1
1997	10,9	4,2
1996	10,4	4,2
1995	10,7	4,1
1994	11,0	4,0
1993	10,6	3,8

⁽⁴⁾ Takich jak metrologia i instrumentacja, materiały, produkty konsumpcyjne, zdrowie i urządzenia medyczne, wyposażenie i komponenty przemysłowe, logistyka i opakowania, energia i środowisko.

⁽⁵⁾ Źródło: www.lne.fr

⁽⁶⁾ W 2001 r. LNE utworzyło LNE-Asia, spółkę *joint venture* między LNE i CMA-Testing and Certification Laboratories.

⁽⁷⁾ Dekret ten został zmieniony dekretem nr 2005–49 z dnia 25 stycznia 2005 r. i nr 2005–436 z dnia 9 maja 2005 r., zwłaszcza odnośnie do systemu finansowego i księgowego oraz kontroli LNE. Zasoby LNE pozostają jednakże identyczne.

⁽⁸⁾ Chodzi o zsumowanie kwot odpowiadających umowie metrologicznej i dotacjom operacyjnym z rachunku strat i zysków.

- (17) Według władz francuskich dotacje operacyjne i dotacje inwestycyjne zostały przyznane przez Ministerstwo Przemysłu i przez BNM „w zamian za usługi publiczne” świadczone przez LNE. W głównych zarysach stanowią one dotacje mające na celu pokrycie kosztów generowanych przez realizację rzeczonych usług. Podstawą prawną tych dotacji jest ustawa budżetowa uchwalana corocznie przez parlament francuski.
- (18) Wśród dotacji inwestycyjnych znajdują się dotacje związane z budową dwóch kompleksów laboratoryjnych, zwanych „Trappes 3” i „Trappes 4” (faza 1 i 2) zgodnie z ich lokalizacją. Dotacje te zostały przyznane przez Ministerstwa Przemysłu i Środowiska, BNM, jak również przez region Île-de-France oraz Conseil général des Yvelines.
- (19) LNE korzysta także z zasobów pochodzących ze swojej działalności komercyjnej. Wysokość obrotu sektora rynkowego zawsze reprezentowała ponad 50 % całkowitych wpływów LNE w badanym okresie, osiągając 63 % w 2005 r.
- (20) Według Komisji korzyść przyznana przez subsydiowanie krzyżowe na rzecz działalności prowadzonej w warunkach konkurencji stawiłaby LNE w uprzywilejowanej pozycji, jeśli chodzi o świadczenie usług na rynkach poddanych regułom konkurencji na skalę europejską. Zatem miałyby to niekorzystny wpływ na wymianę wewnątrzspółnotową.
- (21) Pomoc miałyby zostać uznana za przyznaną bezprawnie w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁽⁹⁾.
- (22) Wyłączenia od ogólnej zasady niezgodności ze wspólnym rynkiem, przewidziane w art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu WE, nie miałyby w tym konkretnym przypadku zastosowania.

2.2. Właściwe rynki

- (20) LNE działa na rynku usług badawczych, metrologicznych, certyfikacyjnych, kalibracyjnych, szkoleniowych oraz naukowo-badawczych. LNE świadczy wyżej wymienione usługi zwłaszcza w sektorach: produktów konsumpcyjnych, medycznym/zdrowia, materiałów/opakowań/produktów budowlanych i wyrobów przemysłowych.
- (21) We Wspólnocie Europejskiej rynki te są otwarte dla konkurencji. LNE konkuruje w szczególności z innymi organami na rynku certyfikacji wymaganej przez dyrektywy europejskie, jak również z tysiącami organów oceny zgodności, zwłaszcza z racji posiadanego zezwolenia na potwierdzanie zgodności z krajowymi normami ustanowionymi przez władze innych państw członkowskich (jak na przykład niemiecki znak GS).
- (27) Artykuł 86 ust. 2 Traktatu WE ma natomiast zastosowanie jedynie do działalności gospodarczej związanej z zadaniem świadczenia usług w interesie ogólnym, wykonywanym na rachunek państwa. Jednak po wstępnej analizie dokumentacji Komisja oceniła, że z informacji, jakimi dysponowała na tym etapie, nie wynikało, iż charakter zadań, które państwo powierzyło LNE w ramach umowy zadaniowej, mógł zostać uznany za bezwarunkowo gospodarczy. Nie wydawało się również, by usługi świadczone przez LNE w warunkach konkurencji były przedmiotem zadania niezwiązanego ze świadczeniem usług w interesie ogólnym. W ten sposób Komisja uznała, że na tym etapie art. 86 ust. 2 Traktatu nie może być przywoływany na rzecz zgodności rzeczonych środków ze wspólnym rynkiem.

2.3. Przyczyny wszczęcia postępowania

- (22) Zbadawszy wstępnie sprawę, Komisja zaznaczyła, że nie można na tym etapie dokonać dokładnej oceny, czy niektóre zadania przydzielone LNE mają lub nie mają charakteru usług świadczonych w interesie ogólnym, a oprócz tego rozstrzygnąć o charakterze komercyjnym lub niekomercyjnym rzeczonych działań.
- (23) Komisja wyraziła zatem wątpliwość co do zasadności kwoty dotacji operacyjnych i inwestycyjnych przyznanych LNE w celu zrekompensowania kosztów jego działalności lub niegospodarczych projektów inwestycyjnych bądź kosztów wynikających z realizacji zadań powierzonych laboratorium przez państwo. Przy braku rozdzielności księgowej poszczególnych rodzajów działalności, które ponadto nie mogły być precyzyjnie odgraniczone, LNE mogło przeznaczyć część dotacji publicznych na zarządzanie swoją działalnością prowadzoną

3. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (28) W ramach postępowania swoje uwagi przedstawiły trzy zainteresowane strony:
- spółka Emitech, w piśmie opatrzonym datą 14 listopada 2005 r.,
 - laboratorium Intertek Testing Services (Francja), w piśmie opatrzonym datą 21 listopada 2005 r.,
 - laboratoria Pourquery Analyses industrielles, w piśmie opatrzonym datą 21 listopada 2005 r.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

- (29) Uwagi te, często podobne, zostały streszczone i tematycznie zgrupowane w motywach 30–32.
- (30) Zainteresowane strony twierdzą, po pierwsze, że zadanie świadczenia usługi publicznej powierzone LNE nie jest jasno zdefiniowane. Konkurenci LNE nie mają w związku z tym możliwości wyznaczenia granicy pomiędzy ewentualnymi zobowiązaniami świadczenia usług publicznych a działalnością komercyjną. Ponadto nie mają oni żadnej możliwości sprawdzenia w sposób obiektywny i przejrzysty, czy LNE wykorzystuje otrzymywane od państwa dotacje jedynie na wypełnianie swoich zobowiązań w zakresie świadczenia usług publicznych. Tak więc władze lokalne mogły przekazać dotacje na przykład na rozbudowę obiektu Trappes, którego przeznaczeniem jest działalność komercyjna. LNE rzekomo nie wypełnia również niektórych zadań, takich jak reprezentowanie władz publicznych w organach międzynarodowych (INTERTEK wskazuje na przykład na swoje uczestnictwo w komisjach AFNOR-u i CEN-u bez kompensaty ze strony władz). Ponadto jeśli prawdą jest, że rzeczone środki pomocy zostały przyznane LNE bez uprzedniej notyfikacji, środki te byłyby bezprawne i z tego tytułu nieważne.
- (31) Po drugie, LNE zdaje się odnosić, z racji swego statusu przedsiębiorstwa publicznego, pewne korzyści o charakterze selektywnym, takie jak samoubezpieczenie i ogólniej nieopłacanie składek na ubezpieczenia, specjalny system prawa pracy, zwłaszcza w odniesieniu do emerytur i świadczeń dla bezrobotnych, prawo używania dokumentów z nagłówkiem i logo Republiki, używanie wizerunku wskazującego na charakter urzędowy lub wizerunku krajowego laboratorium, faktyczne zatwierdzenie kredytu podatkowego na badania i bezpłatna archiwizacja. Ponadto LNE rzekomo jest traktowane w uprzywilejowany sposób przez administrację celną, która korzysta z usług LNE lub wymaga, żeby przedsiębiorstwa korzystały z usług LNE, z wyłączeniem wszelkich innych laboratoriów.
- (32) Po trzecie, dotacje państwa zdają się zakłócać konkurencję, zwłaszcza na poziomie międzynarodowym. LNE posiada przecież liczne lokalizacje za granicą.

4. KOMENTARZE FRANCJI

- (33) Francja przekazała Komisji swoje komentarze co do decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego dotyczącego pomocy finansowej przyznanej LNE i dostarczyła informacji uzupełniających odnośnie do księgowania działalności LNE w dwóch pismach, opatrzonych datą 4 listopada 2005 r. i 19 kwietnia 2006 r.
- Odrębne rachunki*
- (34) Po pierwsze, Francja podkreśla, że kryteria wymienione w art. 4 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy Komisji 80/723/EWG z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi⁽¹⁰⁾ zostały spełnione. Zwalnia to LNE z obowiązku prowadzenia i zachowania odrębnych rachunków.
- (35) Niemniej jednak władze francuskie podkreślają, że od 1990 r. LNE prowadzi księgowość analityczną. Przeglądu tej ostatniej dokonano w 2005 r. celem przystosowania jej do umowy zadaniowej państwo-LNE 2005–2008. Pozwala ona na prowadzenie w pełni odrębnych rachunków dla działalności rynkowej i publicznej, w szczególności zaś wykazuje rentowność usług komercyjnych realizowanych przez LNE, niezależnie od przyznanej mu rocznej dotacji przeznaczonej na zadania świadczenia usług publicznych.
- (36) Stosowana metoda to metoda kosztów całkowitych: struktura organizacyjna LNE opiera się na ośrodkach analitycznych współdziałających bezpośrednio lub pośrednio przy wykonywaniu różnych zadań i działań. Obciążenia i wpływy, rejestrowane w możliwie najdokładniejszy sposób, przypadają w udziale:
- działom operacyjnym (głównym ośrodkiem analitycznym) w liczbie 80, zatrudniającym około 500 osób,
 - działom funkcyjnym i ośrodkom kosztów stanowiącym około czterdzieści ośrodków pomocniczych zatrudniających 200 osób.
- (37) Personel LNE zapisuje swoje przepracowane godziny za pośrednictwem umożliwiającego wprowadzanie danych oprogramowania. W zależności od charakteru działalności godziny dzielą się na bezpośrednio produktywne (działy operacyjne) lub pośrednio produktywne (działy operacyjne i działy funkcyjne), przy czym oczywiste jest, że na koszty ogólne składają się koszty ośrodków pomocniczych (działy funkcyjne i ośrodki zajmujące się kosztami).
- (38) Koszty ośrodków pomocniczych rozkłada się następnie pomiędzy główne ośrodki w zależności od wielu jednostek kosztów lub kluczy podziału (liczba pracowników, koszty płac, liczba stanowisk komputerowych, powierzchnia lokali, jakość ich systemów regulacji ciepłej i klimatyzacji).
- (39) Następnie całkowite koszty głównych ośrodków analitycznych przypisuje się obszarom działalności na podstawie dwóch czynników kosztowych:
- przepracowane godziny bezpośrednio produktywne, zapisane przez każdego pracownika,
 - stopa wykorzystania wyposażenia.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 195 z 29.7.1980, str. 35. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2005/81/WE (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 47).

- (40) Ten drugi czynnik ma na celu odpowiednie przypisanie kosztów amortyzacji i infrastruktury do obszarów działalności LNE (na koszty infrastruktury składają się wydatki pośrednie jednostek odpowiedzialnych za konserwację, pracownie i zarządzanie nieruchomościami).
- (41) Na poziomie głównego ośrodka analitycznego (średnio 6-osobowy dział operacyjny) dla każdego sektora obliczana jest stopa wykorzystania przez ważenie stopy wykorzystania wartością wyposażenia. Koszty amortyzacji i infrastruktury, związane bezpośrednio z wyposażeniem, mogą więc zostać przypisane, proporcjonalnie do tych stóp, każdemu z sektorów – rynkowemu i publicznemu.
- (42) Koszty pośrednie i pozostałe koszty ogólne ośrodka analitycznego są przydzielane na działalność rynkową lub publiczną proporcjonalnie do godzin bezpośrednio produktywnych przypisanych personelowi działu.
- (43) W 2005 r. rzeczywiste stopy wykorzystania wyposażenia w sektorze rynkowym i sektorze publicznym pozwoliły na indywidualny podział kosztów infrastruktury oraz amortyzacji poszczególnych sprzętów proporcjonalnie do ich wykorzystania. To właśnie suma tych indywidualnych kosztów daje ogólną kwotę na rok 2005.
- (44) W latach 1993–2004 ten indywidualny podział nie był stosowany. Wybrano zatem odwołanie się do ogólnego wskaźnika stopy wykorzystania. Ten ogólny wskaźnik jest wynikiem ważenia indywidualnych stóp wykorzystania każdego sprzętu wartością sprzętu. Na rok 2005 wartość tego wskaźnika wynosiła 44 % dla sektora rynkowego i 56 % dla sektora publicznego. Te stopy wykorzystania zostały obliczone dla każdego działu w odniesieniu do głównego wyposażenia laboratorium o wartości nabycia równej lub przewyższającej 7 500 EUR, czyli dla blisko 1 200 sprzętów reprezentujących 70 % wartości całego wyposażenia LNE.
- (45) Jednakże w swoich obliczeniach dotyczących podziału wydatków, a zatem oszacowania wyników działalności prowadzonej w sektorze publicznym i rynkowym, Francja używa bardziej ostrożnego wskaźnika podziału wynoszącego 50/50, zamiast wskaźnika 56/44. Odpowiada to około 10 % marginesowi bezpieczeństwa (w rzeczywistości 6 punktów na 56).
- (46) Budynki nie zostały ujęte w wyżej wymienionym obliczeniach, lecz wskaźniki wykorzystania w księgowości analitycznej prowadzą do podziału 2/3 – 1/3 na korzyść sektora publicznego.
- (47) Rachunki LNE dotyczące okresu 1993–2004 mogły zatem zostać ponownie sporządzone zgodnie z żądaniem wyrażonym przez Komisję, w celu przypisania ogólnych stałych kosztów produkcji albo sektorowi rynkowemu, albo sektorowi publicznemu, podczas gdy przy księgowaniu zostały uznane za wydatki „mieszane”.

Przyjęta metoda opiera się na zasadzie rozwiniętej w międzynarodowej normie księgowej IAS 2, według której ogólne stałe koszty produkcji powinny zostać przydzielone do kosztów produkcji w oparciu o normalną zdolność urządzeń produkcyjnych.

Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

- (48) Po drugie, Francja przypomina o działalności związanej z zadaniem świadczenia usług publicznych, które zostało powierzone LNE, i precyzuje, że laboratorium to jest przedsiębiorstwem typu EPIC zobowiązanym do przestrzegania zasady specjalizacji, stosującej się do każdego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej specjalnie utworzonego dla zarządzania usługami publicznymi. Francja, opierając się na orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości⁽¹¹⁾, zwraca następnie uwagę, że zadanie świadczenia usług publicznych przez przedsiębiorstwo LNE jest zadaniem realizowanym w ogólnym interesie gospodarczym, przy czym LNE wdraża środki, z których zrezygnowałoby, gdyby brało pod uwagę jedynie swój interes komercyjny. Zadania ujęte w umowie zadaniowej 2005/2008 nabierają zatem oczywistego i szczególnego charakteru gospodarczego. Ponadto orzecznictwo⁽¹²⁾ podkreśla, z jednej strony, że podmiot zobowiązany do świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym musiał zostać upoważniony do wykonania tego zadania aktem władzy publicznej, który w sposób precyzyjny definiuje treść zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, i, z drugiej strony, że Komisja może podać w wątpliwość definicję usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym przyjętą przez państwo członkowskie jedynie w przypadku oczywistego błędu. Francja uważa, że przedsiębiorstwa typu EPIC z definicji spełniają wyżej wymienione kryteria.

Brak pomocy państwa i brak subsydiowania krzyżowego

- (49) Po trzecie, zdaniem Francji rekompensata przyznana LNE z tytułu jego zobowiązań świadczenia usług publicznych nie stanowi zabronionej pomocy państwa. W istocie cztery warunki łączne wyroku Altmark⁽¹³⁾ zostały spełnione. Ponadto analiza wykazuje, że przepisy wspólnotowych ram prawnych dotyczących pomocy państwa w formie rekompensat z tytułu świadczenia usług publicznych⁽¹⁴⁾ (dalej zwane „ramami”) są najwyraźniej respektowane. Poza tym wszelkie sankcje ogłoszone wobec Francji byłyby sprzeczne z decyzją Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 Traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym⁽¹⁵⁾. W istocie art. 2 ust. 1 lit. a) tej decyzji ustala zgodność takich rekompensat w określonych warunkach, które spełnia LNE.

⁽¹¹⁾ Zwłaszcza wyrok Trybunału z dnia 11 kwietnia 1989 r., *Ahmed Saeed Flugreisen e.a.* (66/86, Zb.Orz. 1989, str. 803).

⁽¹²⁾ Wyrok Sądu z dnia 15 czerwca 2005 r., *Olsen przeciwko Komisji* (T-17/02, Zb.Orz. 2005, str. II-2031, pkt 186 i następne oraz 216).

⁽¹³⁾ Wyrok z dnia 24 lipca 2003 r., *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Zb.Orz. str. I-7747).

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 297 z 29.11.2005, str. 4.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 67.

(50) Dotacje na obiekty w Trappes, przyznane przez jednostki terytorialne i państwo, pozwoliły na sfinansowanie środków niezbędnych do realizacji powierzonego LNE zadania świadczenia usług publicznych.

(5) Ponadto opierając się na analizie właściwych rynków, Francja zamierza wykazać, że do dnia wniesienia sprawy nie miało miejsce sprzeczne z prawem subsydiowanie krzyżowe, to znaczy pozwalające LNE na stosowanie drapieżnych cen w uwzględnionych sektorach rynkowych.

(52) Poza tym Francja ocenia, że LNE nie posiada znaczącego udziału rynkowego, ponieważ ten ostatni byłby oszacowany na 4,2 % na poziomie krajowym i na 1 % na poziomie europejskim.

Inne elementy

(53) Po czwarte, Francja uściśla, że upust handlowy przyznany małym i średnim przedsiębiorstwom (MSP) z regionu Île-de-France wpisuje się w ramy systemu, na stosowanie którego Komisja zezwoliła w 1989 r. ⁽¹⁶⁾ i do którego mogłoby mieć dostęp każde laboratorium, włącznie ze stronami skarżącymi. Kwota dotacji przyznanych od 1995 r. przez region Île-de-France wynosi 61 000 EUR. Rzeczywistymi beneficjentami tych dotacji były odnośnie MSP. Skądinąd Francja nie znalazła śladu przytaczanej dotacji ze strony Agencji Ochrony Środowiska i Gospodarki Energetycznej (ADEME) na rzecz LNE.

(54) Po piąte, Francja odnotowuje, że Dyrekcja Generalna ds. Ceł i Podatków Pośrednich (DGDDI) w celu realizacji swoich badań zwraca się do własnych laboratoriów lub laboratoriów Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, Konsumentów i Ścigania Nadużyć (DGCCRF), jeżeli te ostatnie posiadają kompetencję techniczną odpowiednią dla danego przypadku (na przykład duża liczba badań dotyczących zabawek jest realizowana przez laboratorium celne). W przeciwnym wypadku DGDDI zwraca się do laboratoriów zewnętrznych, wśród których znajduje się między innymi LNE. Wybór laboratorium dokonywany jest w zależności od jego kompetencji w świetle stosowania określonych przepisów. Tak więc DGDDI może na przykład zwrócić się do Państwowego Instytutu Badań Naukowych i Bezpieczeństwa w sprawie masek ochronnych lub też do Ośrodka Naukowo-Technicznego Budownictwa w sprawie produktów budowlanych.

5. OCENA ŚRODKÓW

(55) Przedmiotem niniejszej procedury są roczne dotacje operacyjne, jak również dotacje inwestycyjne przyznane LNE przez władze publiczne między 1993 i 2005 r.

⁽¹⁶⁾ Sprawa NN 6/89, regionalne ośrodki innowacji i transferu technologii. Pismo skierowane do władz francuskich SEC(1989)814 z dnia 23 maja 1989 r.

5.1. Uznanie za pomoc państwa

Zadania LNE polegające na świadczeniu usług publicznych są działalnością gospodarczą

(56) Reguły konkurencji nie stosują się do działalności niegospodarczej. Zatem należy najpierw ocenić, czy działalność LNE ⁽¹⁷⁾ w sektorze publicznym ma charakter gospodarczy.

(57) Wszelka działalność polegająca na oferowaniu dóbr lub usług na danym rynku stanowi działalność gospodarczą ⁽¹⁸⁾. Rzecznik generalny Jacobs jest zdania, jak wynika z jego wniosków dotyczących sprawy C-222/04, że zasadnicze kryterium pozwalające ocenić, czy działalność ma charakter gospodarczy, to rozstrzygnięcie, czy działalność mogłaby, przynajmniej zasadniczo, być prowadzona przez przedsiębiorstwo prywatne w celu osiągnięcia zysku.

(58) W tym kontekście Komisja uważa, że badania, badania naukowe, prace konsultacyjne, eksperckie, testy, kontrole i wszelkie usługi z zakresu pomocy technicznej przydatne do ochrony i informowania konsumentów lub poprawy jakości produktów realizowane przez LNE w ramach swojego zadania dotyczącego świadczenia usług w interesie ogólnym odpowiadają ofercie usługowej na rzeczonych rynkach i że te usługi mogłyby być w zasadzie oferowane przez przedsiębiorstwo działające w celach lukratywnych. Zadania powierzone LNE przez państwo mają zatem charakter gospodarczy ⁽¹⁹⁾.

Wymagane kryteria uznania środków publicznych za pomoc państwa

(59) W myśl art. 87 ust. 1 środek stanowi pomoc państwa, jeżeli spełnione są łącznie cztery następujące warunki. Po pierwsze, musi to być interwencja państwa lub za pośrednictwem zasobów państwa. Po drugie, środek winien przyznawać korzyść beneficjentowi. Po trzecie, musi on zakłócać lub grozić zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom. Po czwarte, musi istnieć możliwość wywarcia przez ten środek wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Zasoby państwa

(60) Dotacje budżetowe państwa stanowią, co jest oczywiste, zasoby państwa.

(61) Zgrupowanie interesu publicznego „Bureau national de métrologie” było kontrolowane przez państwo ⁽²⁰⁾, zanim stało się częścią LNE w 2005 r. Zasoby LNE wynikające z umów z BNM są zatem zasobami państwa.

⁽¹⁷⁾ Oczywiście jest, że działalność w sektorze rynkowym jest działalnością gospodarczą w rozumieniu orzecznictwa.

⁽¹⁸⁾ Wyrok Trybunału z dnia 10 stycznia 2006 r., *Cassa di Risparmio di Firenze e.a.* (C-222/04, Zb.Orz. 2006, str. I-289).

⁽¹⁹⁾ Z zastrzeżeniem tego, co jest przedstawione w pkt 5.4 niniejszej decyzji.

⁽²⁰⁾ BNM było zgrupowaniem interesu publicznego utworzonym między, z jednej strony, państwem francuskim reprezentowanym przez ministra odpowiedzialnego za przemysł i ministra odpowiedzialnego za badania naukowe i nowe technologie, a z drugiej strony, podmiotami publicznymi: Komisariatem ds. Energii Atomowej, Wyższą Szkołą Rzemiosł, LNE i Obserwatorium Paryskim. Środki finansowe zgrupowania interesu publicznego pochodziły od jego członków.

- (62) Pomoce przyznane przez jednostki regionalne i lokalne państw członkowskich, niezależnie od ich statusu i rodzaju, podlegają ocenie zgodności w myśl art. 87 Traktatu ⁽²¹⁾. Dotacje przekazane przez Conseil régional d'Île-de-France i przez Conseil général des Yvelines są zasobami państwa.
- (63) W związku z powyższym wszystkie przedmiotowe środki są finansowane za pomocą zasobów państwa.
- Korzyść przyznana beneficjentowi*
- (64) Interwencje, które w różnej formie pomniejszają wydatki obciążające zazwyczaj budżet przedsiębiorstwa i które tym samym mają wspólne cechy z dotacją ⁽²²⁾, stanowią korzyści w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.
- (65) Dotacje operacyjne i inwestycyjne pomniejszają wydatki, które normalnie obciążałyby budżet LNE. Dotacje te stanowią zatem korzyść na rzecz LNE.
- Zakłócanie lub zagrożenie zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom*
- (66) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu WE zabrania udzielania pomocy sprzyjającej „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów”, to znaczy pomocy selektywnej.
- (67) Jako że jedynym beneficjentem środków będących przedmiotem niniejszej procedury jest LNE, warunek selektywności jest w oczywisty sposób spełniony.
- (68) Ponadto należy przypomnieć, że pomoc mająca na celu zwolnienie przedsiębiorstwa z kosztów, które zazwyczaj powinno ono ponosić w ramach bieżącego zarządzania lub swojej zwyczajowej działalności, zakłócają zasadniczo warunki konkurencji ⁽²³⁾.
- (69) Dlatego właśnie przedmiotowe środki, które zapewniają LNE uprzywilejowaną sytuację, mogą zakłócić konkurencję.
- Wpływ na wymianę*
- (70) Komisja stwierdza, że rynki, o których mowa, stanowią obszar wymiany wewnątrzspółnotowej. W 2005 r. LNE zrealizowało w obrębie Unii Europejskiej obroty w wysokości 4 mln EUR (poza Francją) i 2,35 mln EUR poza Unią Europejską. W 2000 r. zdaniem Francji LNE zrealizowało 13 % wysokości swego obrotu poza Francją, w tym 9 % w Unii Europejskiej i 4 % poza Unią.
- (71) Zresztą, aby warunek dotyczący wpływu na wymianę był spełniony, Komisja nie jest zobowiązana do ustalenia
- rzeczywistego oddziaływania tej pomocy na wymianę pomiędzy państwami członkowskimi i realnego zakłócenia konkurencji, lecz powinna jedynie zbadać, czy pomoc ta może mieć wpływ na wymianę i zakłócić konkurencję.
- (72) W tym kontekście wystarczy stwierdzić, że rynki, na których działa LNE, mają transgraniczny wymiar i że LNE stanowi konkurencję dla przedsiębiorstw usytuowanych w innych państwach członkowskich i dla przedsiębiorstw francuskich działających na tych rynkach na arenie międzynarodowej. W tym względzie rozstrzygnięto, że wszelkie przydzielenie pomocy przedsiębiorstwu, które prowadzi działalność na rynku wspólnotowym, może spowodować zakłócenia konkurencji i wpłynąć na wymianę między państwami członkowskimi ⁽²⁴⁾.
- (73) Wobec tego nie można zgodzić się z uwagami Francji, wedle których z racji niewielkich udziałów rynkowych LNE wpływ na wymianę nie miałby miejsca, tym bardziej że przyznane kwoty nie mogą zostać uznane za nieznaczne.
- (74) Rzeczone środki utrudniają działalność komercyjną operatorów wspólnotowych ⁽²⁵⁾, którzy pragnęliby rozwijać się we Francji. Bez wsparcia publicznego operacje przeprowadzane przez LNE miałyby bardziej ograniczony wymiar, co umożliwiłoby konkurentom LNE zwiększenie swoich obrotów.
- (75) Jako że przedmiotowe środki umacniają pozycję LNE w stosunku do innych operatorów, którzy stanowią konkurencję na polu wymiany wewnątrzspółnotowej, można uznać, iż mają one wpływ na wymianę między państwami członkowskimi i mogą zakłócić konkurencję pomiędzy tymi operatorami.
- Rekompensata z tytułu zobowiązania świadczenia usług publicznych – orzecznictwo Altmark*
- (76) W lipcu 2003 r. w wyroku Altmark ⁽²⁶⁾ Trybunał orzekł, że o ile interwencja państwa powinna być uważana za rekompensatę w zamian za usługi świadczone przez przedsiębiorstwa korzystające z pomocy na realizację zobowiązań z tytułu usług publicznych – gdy przedsiębiorstwa te w rzeczywistości nie uzyskują korzyści finansowej i gdy wynikiem takiej interwencji nie jest zatem zapewnienie im korzystniejszej pozycji w stosunku do przedsiębiorstw stanowiących dla nich konkurencję – interwencja ta nie podlega art. 87 ust. 1 Traktatu. Aby tak było, cztery warunki wymienione w wyroku muszą zostać spełnione łącznie.

⁽²¹⁾ Patrz: wyrok Trybunału z dnia 14 października 1987 r., *Niemcy przeciwko Komisji* (248/84, Zb.Orz. str. I-4013, pkt 17).

⁽²²⁾ Patrz: wyrok z dnia 19 września 2000 r., *Niemcy przeciwko Komisji* (C-156/98, Zb.Orz. str. I-6857, pkt 30 i wspomniane orzecznictwo).

⁽²³⁾ Patrz: wyrok z dnia 16 września 2004 r., *Valmont* (T-274/01, Zb.Orz. str. II-3145, pkt 44 i wspomniane orzecznictwo).

⁽²⁴⁾ Patrz w szczególności: wyroki Trybunału z dnia 17 września 1980 r., *Philip Morris przeciwko Komisji* (730/79, Zb.Orz. str. 2671, pkt 11 i 12) i wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 1998 r., *Vlaams Gewest przeciwko Komisji* (T-214/95, Zb.Orz. str. II-717, pkt 48–50).

⁽²⁵⁾ Konkurentami LNE są zarówno przedsiębiorstwa o wymiarze krajowym, jak i grupy międzynarodowe (Bureau Veritas, Intertek...).

⁽²⁶⁾ Patrz: wyrok z dnia 24 lipca 2003 r., *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Zb.Orz. str. I-7747, pkt 87).

- (77) Francja uważa, że rekompensaty wypłacone LNE z tytułu jego zobowiązań dotyczących świadczenia usług publicznych nie stanowią zabronionej pomocy państwa, gdyż cztery łączne warunki wymienione przy tej okazji przez Trybunał są, zdaniem władz Francji, spełnione.
- (78) Komisja nie podziela tej opinii.
- (79) W istocie zgodnie z czwartym warunkiem wymienionym w wyroku Altmark, jeżeli wyboru przedsiębiorstwa zobowiązanego do świadczenia usług publicznych, w konkretnym przypadku, nie dokonuje się zgodnie z procedurą zamówień publicznych, która pozwoliłaby na wybór oferenta świadczącego te usługi za cenę najkorzystniejszą dla danej społeczności, wysokość koniecznej rekompensaty należy określić w oparciu o analizę kosztów, jakie średnie, dobrze zarządzane przedsiębiorstwo odpowiednio wyposażone, aby móc wypełnić wymagane zobowiązania w zakresie świadczenia usług publicznych, poniosłoby w związku z realizacją tych zobowiązań, przy uwzględnieniu odnośnych przychodów, jak również rozsądnego zysku z realizacji tych zobowiązań.
- (80) Francja, dążąc w swej argumentacji do wykazania tego, że warunek wspomniany w poprzednim punkcie został spełniony, ogranicza się do zaznaczenia, że analiza kosztów, jakie poniosłoby średnie przedsiębiorstwo, powinna uwzględniać mnogość zadań w zakresie usług publicznych powierzonych LNE, które dotyczą zarówno zastosowań normatywnych, jak i podstawowych badań w rozmaitych sektorach (metrologia, zdrowie, środowisko, przemysł, dobra konsumpcyjne, produkty budowlane, opakowania i konfekcjonowanie).
- (81) Francja nie dostarczyła żadnej analizy kosztów „średniego, dobrze zarządzanego przedsiębiorstwa”. Ponadto nie przedstawiono żadnego wyjaśnienia co do ewentualnej niemożliwości porównania LNE z takim średnim przedsiębiorstwem.
- (82) Komisja nie jest w stanie sformułować *ex nihilo* elementu porównawczego wymaganego przez orzecznictwo wspólnotowe.
- (83) Wobec powyższego Komisja uważa, że czwarte kryterium wymienione w wyroku Altmark nie jest spełnione.
- (84) Abstrakcyjne odniesienie poczynione przez Francję w punktach 13–17 ram prawnych w niczym nie zmienia tej oceny.

Wniosek

- (85) Przez wzgląd na całość wcześniejszych rozważań Komisja stwierdza, że dotacje budżetowe, jak również

dotacje wypłacone przez rzeczono jednostki terytorialne stanowią pomoc w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.

5.2. Bezprawność pomocy

- (86) Komisja uważa, że bez wpływu na cele niniejszej procedury pozostaje fakt, że dekret z 1978 r. mógł ustanowić system finansowania. W istocie dekret ten ma bardzo ogólny charakter i decyzje dotyczące wysokości dotacji przyznanych przez państwo i BNM na rzecz LNE były podejmowane corocznie, zgodnie z uzasadnieniem i w brzmieniu, które z roku na rok mogły bardzo się różnić. Roczne dotacje operacyjne, jak również dotacje inwestycyjne przyznane LNE, stanowią nowe indywidualne środki pomocy.
- (87) Ponieważ pomoc ta została wdrożona bez uprzedniej notyfikacji Komisji, jest ona bezprawna.

5.3. Zgodność pomocy z zasadami wspólnego rynku

5.3.1. Wyłączenia określone w art. 87

- (88) Odstępstwa przewidziane w art. 87 ust. 2 Traktatu, dotyczące pomocy o charakterze socjalnym przyznawanej indywidualnym konsumentom, pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi i innymi nadzwyczajnymi wydarzeniami, jak również pomocy przyznawanej w niektórych regionach Republiki Federalnej Niemiec, w sposób oczywisty nie są możliwe do zastosowania w omawianym przypadku.
- (89) Odnośnie do odstępstw, o których mowa w art. 87 ust. 3 Traktatu, Komisja stwierdza, że rzeczona pomoc nie ma na celu sprzyjania rozwojowi gospodarczemu regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia, że nie stanowią one projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania i nie mają na celu zaradzenia poważnym zaburzeniom w gospodarce francuskiej. Nie mają również na celu wspierania kultury i zachowania dziedzictwa kulturowego. Odnośnie do odstępstwa przewidzianego w art. 87 ust. 3 lit. c) Komisja uważa, że wątpliwości wyrażone przy wszczęciu postępowania nie zostały rozwiane: rzeczona pomoc nie zezwala na sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu niektórych regionów lub niektórych gałęzi produkcji.
- (90) Należy w tym względzie zaznaczyć, że podczas postępowania administracyjnego ani władze francuskie, ani zainteresowane strony nie przywołały odstępstw przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3. Zwłaszcza Francja uznała, że nie można zastosować postanowień art. 87, gdyż badane środki nie powodują zakłóceń konkurencji i nie wpływają na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

5.3.2. Artykuł 86 ust. 2

(91) Artykuł 86 ust. 2 przewiduje, że przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym podlegają regułom Traktatu, zwłaszcza regułom z zakresu konkurencji, w granicach, w których zastosowanie tych reguł nie przeszkadza od strony prawnej lub faktycznej spełnianiu przydzielonego im szczególnego zadania. Nie powinno to wywierać wpływu na rozwój wymiany w sposób sprzeczny z interesem Wspólnoty.

(92) Zgodnie z pkt 26 ram prawnych w stosunku do pomocy nienotyfikowanej Komisja stosuje postanowienia wspomnianych ram, jeżeli pomoc została przyznana po dniu 29 listopada 2005 r., a w pozostałych przypadkach – postanowienia obowiązujące w momencie przyznania pomocy.

(93) Niniejsza procedura dotyczy pomocy przyznanej przed dniem 29 listopada 2005 r.

(94) Wobec powyższego należy zastosować komunikat Komisji w sprawie „Usług użyteczności publicznej w Europie”⁽²⁷⁾, który obowiązywał w momencie przyznania pomocy. Zgodnie z nim, jeżeli reguły konkurencji stosują się do pomocy w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług użyteczności publicznej, zgodność z tymi regułami opiera się na trzech zasadach:

— neutralności względem publicznej bądź prywatnej własności firm,

— swobodzie państw członkowskich w określaniu usług użyteczności publicznej, z zastrzeżeniem kontroli pod kątem oczywistych błędów,

— proporcjonalności wymagającej, by ograniczenia konkurencji i swobody wspólnego rynku nie wykraczały poza to, co jest konieczne dla zagwarantowania efektywnego wypełnienia zadania.

Neutralność

(95) Poszanowanie zasady neutralności nie stwarza żadnej trudności w omawianym przypadku.

Zadanie świadczenia usług w ogólnym interesie gospodarczym

(96) Co się tyczy zakwalifikowania zadania dotyczącego świadczenia przez LNE usług użyteczności publicznej jako zadania wykonywanego w ogólnym interesie gospodarczym, do Komisji należy ocena charakteru gospodarczego rzeczony działalności i sprawdzenie, czy państwo członkowskie nie popełniło oczywistego błędu w ocenie, kwalifikując je jako zadanie wykonywane w ogólnym interesie.

(97) Ustalono już, że działalność LNE w sektorze publicznym jest działalnością gospodarczą.

(98) Odnośnie do zakwalifikowania danego zadania jako zadania wykonywanego w ogólnym interesie, z wyjątkiem sektorów, w których ta kwestia jest już przedmiotem regulacji wspólnotowej, państwa członkowskie dysponują szerokimi możliwościami oceny, z zastrzeżeniem oczywistego błędu w ocenie wykrytego przez Komisję.

(99) W omawianym przypadku Komisja uważa, że definicja zadania polegającego na świadczeniu przez LNE usług użyteczności publicznej, wynikająca z dokumentu założycielskiego z 1978 r. i z uzupełnień wniesionych w 2005 r., jest wystarczająco jasna⁽²⁸⁾ i wobec tego nie jest obarczona oczywistym błędem oceny popełnionym przez władze francuskie. Ponadto przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym winny zostać upoważnione do wykonania tego zadania aktem władzy publicznej. W omawianym przypadku ustawa nr 78–23 z dnia 10 stycznia 1978 r. i dekrety z 2005 r. są urzędowymi aktami władzy publicznej. Ponadto poczynając od 1997 r. w podpisanych przez państwo umowach zadaniowych precyzyjnie i szczegółowo przedstawiono zadania LNE.

(100) W swoich komentarzach zainteresowane strony, które w głównych zarysach zaznaczają, że konkurenci LNE nie mieliby zatem możliwości rozgraniczenia jego ewentualnych zobowiązań w zakresie świadczenia usług publicznych od działalności komercyjnej, nie obalają tego wniosku. W praktyce strony powołują się na wymóg rozdzielności księgowej pomiędzy działalnością polegającą na świadczeniu usług w ogólnym interesie gospodarczym, o czym mowa powyżej, i działalnością typu komercyjnego, w celu uniknięcia wszelkiego subsydiowania krzyżowego niezgodnego z Traktatem WE. Te ostatnie punkty zbadano poniżej.

Proporcjonalność

(101) Zasada proporcjonalności wynikająca z art. 86 ust. 2 wymaga, by środki wykorzystane na realizację zadań realizowanych w interesie ogólnym nie stwarzały niepotrzebnych wypaczeń handlowych. Szczególnie należy zagwarantować, żeby wszystkie ograniczenia nałożone na reguły Traktatu WE nie wykraczały poza to, co jest *stricte* konieczne do zapewnienia dobrej realizacji zadania. Świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym musi zostać zapewnione, a przedsiębiorstwa, którym zadanie to zostało powierzzone, powinny być w stanie ponieść specyficzne obciążenie i dodatkowe koszty netto generowane przez to zadanie.

(102) Komisja uważa, że rzeczona pomoc wpisuje się w ramy zadania świadczenia przez LNE usług w interesie ogólnym.

⁽²⁷⁾ Dz.U. C 17 z 19.1.2001, str. 4.

⁽²⁸⁾ Rzeczone zadania szczegółowo przedstawiono w części 2.

- (103) W tym kontekście, jeżeli roczna rekompensata przekazana przez władze publiczne jest niższa lub równa dodatkowym kosztom netto poniesionym przez LNE przy realizacji usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, zasada proporcjonalności jest zachowana. Fakt ten zostanie zweryfikowany, jeżeli w świetle prawidłowo przypisanych zgodnie z księgowością analityczną dochodów i wydatków w ramach sektora publicznego i rynkowego, wynik w sektorze publicznym z włączeniem ogółu dotacji uzyskanych w roku obrachunkowym jest ujemny lub zerowy bądź prowadzi do rozsądnego zysku, biorąc pod uwagę zwłaszcza działalność i sektor, w którym działa LNE.
- Zatwierdzenie metodologii księgowości analitycznej stosowanej przez LNE*
- (104) Komisja zbadała metodologię przyjętą w księgowości analitycznej LNE w celu sprawdzenia, czy pozwalała ona na skuteczną identyfikację wszystkich dochodów i wydatków przypadających na usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym w okresie 1993–2005⁽²⁹⁾.
- (105) W 2005 r. księgowość analityczna LNE polegała na księgowaniu kosztów całkowitych, które opierało się na dokładnej inwentaryzacji wszystkich rodzajów działalności wykonanej przez wiele działów operacyjnych (80) i funkcyjnych (około 40).
- (106) Na wpływy LNE w sektorze rynkowym składają się obroty pochodzące ze świadczonych usług i innych przychodów, obejmujące na przykład zafakturowane koszty wynagrodzenia udostępnionego personelu, opłaty zafakturowane klientom i odzyskane zabezpieczenie ryzyka.
- (107) Wpływy w sektorze publicznym obejmują natomiast obrót pochodzący z badań, wpływy z realizacji umowy metrologicznej (dawne BNM), wpływy różne (na przykład będące owocem międzynarodowej współpracy technicznej), dotacje operacyjne i kwotę dotacji inwestycyjnych przeniesionych do rachunku strat i zysków.
- (108) W kwocie dotacji inwestycyjnych przeniesionych do rachunku strat i zysków zawarto dotacje na inwestycje przekazane przez jednostki terytorialne. W związku z tym przedmiotowe dotacje, które przyczyniły się do sfinansowania środków koniecznych do realizacji powierzonego LNE zadania polegającego na świadczeniu usług publicznych, są włączone do analizy wysokości rekompensaty przyznanej LNE z tytułu kosztów związanych z realizacją zadań dotyczących usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Podział 2/3 – 1/3 kosztów amortyzacji budynków między sektor publiczny i rynkowy jest zgodny z przeznaczeniem budynków „Trappes 3” i „Trappes 4”.
- (109) W sektorze rynkowym i publicznym wydatki są tego samego rodzaju. Zasadniczo dzielą się one na przeznaczone na bezpośrednią siłę roboczą, zakupy/podwykonawstwo/wydatki bezpośrednie, koszty bezpośrednie związane z realizacją zadań, koszty pośrednie, koszty ogólne, koszty infrastruktury i amortyzacji.
- (110) Zwłaszcza w odniesieniu do kosztów amortyzacji i infrastruktury dotyczących wyposażenia używanego zarówno w sektorze rynkowym, jak i sektorze publicznym, opracowania księgowości analitycznej opierają się na szeroko przyjętych metodach, w zależności od stopy wykorzystania tego wyposażenia.
- (111) Komisja uważa, że dokonany wybór przykładowego sprzętu, przedstawiającego 70 % wartości wyposażenia i sprzętu LNE, który służy za podstawę opracowania wskaźnika zaliczeniowego 44/56, jest zadowalający. Ponadto zastosowanie tego ogólnego wskaźnika podziału wobec najdroższego sprzętu może być rozszerzone na sprzęt mniej kosztowny, który jest używany jako uzupełnienie sprzętu ciężkiego.
- (112) Ponadto wskaźnik 44/56 jest możliwy do przyjęcia w odniesieniu do całego badanego okresu, gdyż działalność sektora rynkowego wykazuje tendencję wzrostową⁽³⁰⁾. Zatem słusznie należy uznać, że stopa wykorzystania wyposażenia w sektorze publicznym odnotowana w 2005 r. stanowi minimum na okres 1993–2004.
- (113) Ponadto Komisja uważa, że na skutek 10 % marginesu bezpieczeństwa stosowanego przez władze francuskie w swoich ponownych opracowaniach dotyczących okresu 1993–2004, nie szacuje się za wysoko wydatków przypisywanych sektorowi publicznemu i zatem nie uzasadnia się nadmiernych, w danym wypadku, dotacji. Podejście władz francuskich jest więc ostrożne.
- (114) Skutkiem tego Komisja wnioskuje, z jednej strony, że księgowość analityczna LNE odpowiada standardom uznawanym zazwyczaj w tym zakresie i nie przedstawia zauważalnych cech specyficznych, a z drugiej strony, że ponowne opracowania zrealizowane w celu sporządzenia osobnego rachunku dla każdego sektora⁽³¹⁾ za okres 1993–2004 są możliwe do przyjęcia⁽³²⁾.

⁽²⁹⁾ Nie jest konieczne, w ramach niniejszej procedury, ustalenie, czy LNE zastosowała rozdzielność księgową i wykazała oddane do dyspozycji zasoby publiczne zgodnie z dyrektywą Komisji 80/723/EWG. Ewentualne naruszenie tej dyrektywy nie miałooby wpływu na zgodność rzeczonych pomocy z zasadami wspólnego rynku.

⁽³⁰⁾ Do sektora rynkowego odnoszą się następujące wielkości procentowe obrotu LNE: 2005 – 71 %, 2004 – 70 %, 2003 – 69 %, 2002 – 66 %, 2001 – 66 %, 2000 – 66 %, 1999 – 64 %, 1998 – 65 %, 1997 – 61 %, 1996 – 60 %, 1995 – 58 %, 1994 – 60 %, 1993 – 62 %.

⁽³¹⁾ Wydatki i wpływy sektora „mieszanego”, o którym wspomniano w decyzji o wszczęciu postępowania, zostały rozdzielone pomiędzy sektor publiczny i rynkowy według metody przedstawionej w poprzednich motywach.

⁽³²⁾ Sąd poparł możliwość oparcia się przez Komisję, w razie braku dostępnej księgowości analitycznej, na analitycznej rekonstrukcji kosztów, sporządzonej *ex post* w drodze ekstrapolacji retrospektywnej (patrz: wyrok z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie T-613/97, *Union française de l'express* (UFEX), w szczególności pkt 137).

Brak nadmiernej rekompensaty

- (115) Wyniki roczne sektora publicznego, które uwzględniają dotacje publiczne w formie, w jakiej zostały ustalone za pośrednictwem księgowości analitycznej LNE, są następujące:

(w tys. EUR)

	Wynik sektora publicznego	Wynik/obróć sektora publicznego (*)
2005	(1 414)	(8,4 %)
2004	(851)	(5,1 %)
2003	(321)	(2,2 %)
2002	204	1,3 %
2001	(186)	(1,3 %)
2000	(856)	(6,2 %)
1999	65	0,5 %
1998	(459)	(3,5 %)
1997	271	2,0 %
1996	(223)	(1,7 %)
1995	56	0,4 %
1994	178	1,3 %
1993	(41)	(0,3 %)

(*) Do obrotu sektora publicznego nie włączono kwoty dotacji inwestycyjnych przeniesionych do rachunku strat i zysków.

- (116) Od 1993 r. wyniki sektora publicznego, to znaczy działalności związanej ze świadczeniem usług w ogólnym interesie gospodarczym, były najczęściej ujemne pomimo przyznania pomocy, o której tutaj mowa. Jeżeli pojawia się nadwyżka, jest ona mniejsza lub równa 2 % obrotu zrealizowanego w sektorze publicznym. Wynik ważony za okres 1993–2005 to strata w wysokości 1,9 %.

- (117) Takie wyniki, zasadniczo ujemne, są rzecz oczywista słabsze od rozsądnego zysku, który mogłoby ewentualnie osiągnąć porównywalne przedsiębiorstwo prywatne.

- (118) Poza tym Komisja w sposób szczegółowy zbadała wyniki i obrót LNE i trzech zainteresowanych stron, które prowadzą działalność porównywalną do działalności LNE, za okres 1998–2005⁽³³⁾. Z analizy tej wynika że wskaźniki „wyników netto do obrotu” dotyczące LNE były niższe (– 3,2 % dla działalności LNE w sektorze publicznym, 0,6 % dla ogółu działalności LNE) niż te dotyczące zainteresowanych stron, których wskaźniki

mieszczą się między 0 % i 4 %. Potwierdza to, że zyski osiągnięte przez LNE w sektorze publicznym mogą zostać uznane za zyski rozsądne.

- (119) Skutkiem powyższego Komisja wnioskuje, że od 1993 r. LNE nie skorzystało z żadnej nadmiernej rekompensaty z tytułu wydatków na świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym. Rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych przekazane na rzecz LNE w okresie 1993–2005 stanowią pomoc państwa zgodną z art. 86 ust. 2 Traktatu.

- (120) Wynika stąd, że nie jest konieczne zweryfikowanie istnienia subsydiowania krzyżowego na rzecz LNE⁽³⁴⁾ na jego działalność w sektorze rynkowym.

5.4. Niekomercyjny charakter określonych rodzajów działalności LNE w sektorze publicznym

- (121) Należy zauważyć, że jeżeli niektóre rodzaje działalności, zresztą ograniczone, LNE w sektorze publicznym powinny zostać uznane za niekomercyjne⁽³⁵⁾ i przedstawiać cechy wspólne z zadaniami władzy publicznej, należałoby również sprawdzić, czy rekompensaty przekazane przez władze publiczne pozostają niższe lub równe kosztom netto poniesionym na realizację tychże zadań⁽³⁶⁾.

- (122) Ta analiza została już sporządzona zwłaszcza w motywach 115–120 i wynika z niej, że nie należy oponować przeciwko rekompensatom, o których tutaj mowa. Natomiast prowadzi ona do stwierdzenia, że finansowanie wyżej wymienionej działalności nie stanowi pomocy państwa.

5.5. Uwagi stron trzecich

- (123) W swoich uwagach przedstawionych w ramach obecnego postępowania niektórzy konkurenci wzmiankowali o innych środkach pomocy, z których miało korzystać LNE. Te środki nie były przedmiotem obecnego postępowania. Jednakże biorąc pod uwagę odpowiedź władz francuskich, Komisja ocenia, że jest wystarczająco poinformowana, by zająć stanowisko w tym względzie.

⁽³³⁾ Dostępne dane dotyczące Laboratoires Pourquery nie obejmowały okresu po 2004 r.

⁽³⁴⁾ Po przeanalizowaniu warunków przyznania pożyczek przyznanych przez banki na rzecz LNE, nawet jeżeli gwarancja będąca naturalną konsekwencją statusu państwowego przedsiębiorstwa przemysłowo-handlowego przynosiła LNE korzyść w ramach działalności sektora publicznego, wartość tej korzyści byłaby bardzo niewielka, zbliżona do wysokości *de minimis*, i nie skutkowałaby podaniem w wątpliwość badań dotyczących proporcjonalności wykonanych w motywach 101–103 w odniesieniu do rekompensat z tytułu świadczenia usług publicznych.

⁽³⁵⁾ Taki mógłby być zwłaszcza przypadek głównych badań naukowych w zakresie metrologii.

⁽³⁶⁾ W tym względzie patrz: decyzja Komisji 2001/46/WE z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Niemcy na rzecz grupy Sican i jej partnerów (Dz.U. L 18 z 19.1.2001, str. 18), zwłaszcza pkt 87–92.

- (124) Całkowita kwota dotacji przekazanych LNE przez region Île-de-France celem sfinansowania upustu handlowego przyznanego przez LNE na rzecz MŚP tego regionu wyniosła w 2003 r. 61 000 EUR. Pomimo że te dotacje mogą być poddane analizie jako pomoc na rzecz LNE (a nie na rzecz MŚP będących klientami) i że nie wynikają one z istniejącego systemu pomocy (patrz: motyw 54), spełniają one warunki wymienione w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* ⁽³⁷⁾. Zatem Komisja nie może wnieść przeciwko nim sprzeciwu.
- (125) Komisja odnotowuje ponadto, że ADEME nie przyznała żadnej pomocy na rzecz LNE.
- (126) Ani przytaczane wykorzystywanie przez LNE oficjalnego logo Republiki Francuskiej, ani stopień jego uczestnictwa w pracach organów międzynarodowych nie jawią się jako mające znaczenie dla przedmiotowej sprawy. Logo LNE różni się od oficjalnego logo, którego używanie jest zastrzeżone jedynie dla władz publicznych. Co do reprezentowania władz publicznych w określonych instancjach europejskich i międzynarodowych (grupy robocze Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej (OIML) i Europejskiej Współpracy w dziedzinie Metrologii Prawnej (WELMEC)), korzyść w zakresie wizerunku, która może być udziałem LNE, nie mogłaby nosić znamion pomocy państwa.
- (127) Przytaczane korzyści wynikające z samoubezpieczenia, specjalnego systemu prawa pracy dotyczącego pracowników lub bezpłatnej archiwizacji, w rzeczywistości nie istnieją. Polisy ubezpieczeniowe LNE, które skądinąd odzwierciedlają wydatek w wysokości ponad 300 000 EUR w 2004 r., są podobne do tych zawieranych przez przedsiębiorstwa prywatne. Pracownicy LNE nie mają specjalnego statusu, tak jak na przykład służba publiczna, lecz podlegają prawu prywatnemu zarówno w zakresie świadczeń dla bezrobotnych, jak i emerytalnych. Ponadto LNE nie korzysta z bezpłatnej archiwizacji; przeciwnie, odpowiednie koszty bezpośrednio przypadające na 2005 r. były rzędu 80 000 EUR.
- (128) Faktyczne przyznanie kredytu podatkowego na badania dla LNE nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 dlatego przede wszystkim, że nie dotyczy to zasobów państwa. Wynika ono z faktu, że LNE było przedmiotem oceny *ad hoc* swoich badaczy w ramach zobowiązań publicznych w zakresie badań naukowych. Ponadto kredyt podatkowy na badania jest uwzględniony w dochodach i wydatkach LNE.
- (129) Co się tyczy wsparcia ze strony administracji celnej na rzecz LNE, nie zostało ono poparte żadnym konkretnym elementem. Okazuje się, że DGDDI zwraca się do swoich własnych laboratoriów, do laboratoriów DGCCRF lub do laboratoriów zewnętrznych, wśród których figuruje LNE, Państwowy Instytut Badań Naukowych i Bezpieczeństwa lub Ośrodek Naukowo-Techniczny Budownictwa (CSTB) w zakresie produktów budowlanych.

6. WNIOSKI

- (130) Z zastrzeżeniem pkt 5.4, rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych w formie dotacji budżetowych ze strony państwa i BNM, jak również dotacje jednostek terytorialnych, które zostały przyznane LNE między 1993 i 2005 r., są pomocą państwa.
- (131) Komisja stwierdza, że Francja nielegalnie wdrożyła przedmiotową pomoc z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (132) Jednakże pomoc ta jest zgodna z art. 86 ust. 2 Traktatu.
- (133) Niniejsza decyzja nie dotyczy gwarancji państwa, z której mogłoby korzystać LNE w swej działalności w sektorze rynkowym, z racji statusu EPIC tego podmiotu. Aspekt ten, który stworzył sposobność zaproponowania środków przydatnych na mocy art. 88 ust. 1 Traktatu ⁽³⁸⁾, będzie przedmiotem późniejszych decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych wdrożone bezprawnie przez Francję na rzecz Laboratoire national de métrologie et d'essais między 1993 a 2005 r. stanowią pomoc państwa zgodną ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Członek Komisji

⁽³⁷⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.

⁽³⁸⁾ Pomoc E 24/2004 i pismo z dnia 5 lipca 2005 r.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 marca 2007 r.****zmieniająca decyzję C(2006) 4332 wersję ostateczną określającą indykatywny przydział wspólnotowych środków na zobowiązania z Europejskiego Funduszu Rybackiego w podziale na państwa członkowskie na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1313)**(2007/218/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji C(2006) 4332 wersja ostateczna z dnia 4 października 2006 r. określiła indykatywny przydział, w podziale na państwa członkowskie, na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., wspólnotowych środków na zobowiązania dla regionów kwalifikujących się do finansowania z Europejskiego Funduszu Rybackiego (zwanego dalej „EFR”) w ramach celu innego niż „konwergencja”, wspólnotowych środków na zobowiązania dla regionów kwalifikujących się do finansowania z EFR w ramach celu „konwergencja” oraz całkowitych wspólnotowych środków na zobowiązania z Europejskiego Funduszu Rybackiego.
- (2) Aby umożliwić Bułgarii i Rumunii korzystanie z EFR do 2013 r., należy ustalić w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii indykatywne kwoty wspólnotowych środków na zobowiązania dla regionów kwalifikujących się do

finansowania z EFR w ramach celu „konwergencja” oraz całkowitych wspólnotowych środków na zobowiązania z EFR.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję C(2006) 4332 wersję ostateczną,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do decyzji C(2006) 4332 wersji ostatecznej zastępuje się tekstem załącznika I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Indykatorywny podział wspólnotowych środków na zobowiązania na rzecz regionów kwalifikujących się do finansowania z EFR, na poszczególne lata i państwa członkowskie na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r., po wydzieleniu kwoty przeznaczonej na pomoc techniczną z inicjatywy i/lub na zlecenie Komisji

Tabela 1

Państwo członkowskie	Indykatorywny podział wspólnotowych środków na zobowiązania na rzecz regionów kwalifikujących się do finansowania z EFR w ramach celu innego niż „Konwergencja” na poszczególne lata i państwa członkowskie na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (ceny z 2004 r.)											Ogółem	
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013						
België/Belgique	3 328 758	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	23 301 312
Danmark	16 943 811	16 943 812	16 943 811	16 943 812	16 943 812	16 943 812	16 943 812	16 943 812	16 943 812	16 943 812	16 943 812	16 943 812	118 606 682
Deutschland	7 478 994	7 478 994	7 478 993	7 478 992	7 478 992	7 478 992	7 478 992	7 478 992	7 478 992	7 478 992	7 478 992	7 478 992	52 352 951
Ellas	3 928 793	3 928 792	3 928 793	3 928 793	3 928 793	3 928 793	3 928 793	3 928 793	3 928 793	3 928 793	3 928 793	3 928 793	27 501 551
España	23 601 330	23 601 331	23 601 330	23 601 330	23 601 330	23 601 330	23 601 330	23 601 330	23 601 330	23 601 329	23 601 330	23 601 330	165 209 310
France	23 044 156	23 044 156	23 044 156	23 044 156	23 044 155	23 044 156	23 044 155	23 044 155	23 044 155	23 044 156	23 044 155	23 044 155	161 309 090
Ireland	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	37 502 115
Italia	13 443 614	13 443 614	13 443 614	13 443 615	13 443 615	13 443 615	13 443 615	13 443 615	13 443 615	13 443 615	13 443 615	13 443 615	94 105 302
Kypros	2 500 142	2 500 142	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	17 500 989
Magyarország	75 111	69 970	64 013	64 354	71 628	74 181	76 743	76 743	76 743	76 743	76 743	76 743	496 000
Nederland	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	43 102 430
Österreich	642 893	642 893	642 893	642 894	642 894	642 894	642 894	642 894	642 894	642 893	642 893	642 893	4 500 253
Portugal	2 857 304	2 857 304	2 857 303	2 857 305	2 857 304	2 857 304	2 857 304	2 857 304	2 857 304	2 857 304	2 857 304	2 857 304	20 001 128
Slovensko	138 394	130 323	121 389	108 136	114 157	123 797	156 605	156 605	156 605	156 605	156 605	156 605	892 801
Suomi/Finland	5 000 281	5 000 281	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	35 001 972
Sverige	6 928 961	6 928 961	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	48 502 732
United Kingdom	12 000 676	12 000 676	12 000 676	12 000 677	12 000 677	12 000 677	12 000 677	12 000 677	12 000 677	12 000 676	12 000 676	12 000 676	84 004 734
Ogółem	133 428 153	133 414 943	133 400 050	133 387 143	133 400 436	133 412 628	133 404 999	133 412 628	133 404 999	133 412 628	133 447 999	133 447 999	933 891 352

(EUR)

Tabela 2

(EUR)

Państwo członkowskie	Indykatorywny podział wspólnotowych środków na zobowiązania na rzecz regionów kwalifikujących się do finansowania z EFR w ramach celu „Konwergencja” na poszczególne lata i państwa członkowskie na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (ceny z 2004 r.)										Ogółem
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Ogółem			
Bulgaria	5 483 152	7 869 243	10 504 789	10 852 273	11 390 594	11 907 743	12 398 564	70 406 358			
Česká republika	3 166 216	3 257 932	3 345 482	3 435 308	3 520 381	3 600 235	3 678 137	24 003 691			
Deutschland	13 005 939	12 769 374	12 532 810	12 296 245	12 059 681	11 823 115	11 586 551	86 073 715			
Eesti	8 603 694	9 212 468	9 863 248	10 558 931	11 313 394	12 120 671	12 959 776	74 632 182			
Ellas	24 586 550	23 881 216	23 175 882	22 470 547	21 765 213	21 059 878	20 354 544	157 293 830			
Espanña	126 126 267	124 094 454	122 062 642	120 030 829	117 999 017	115 967 205	113 935 392	840 215 806			
France	4 341 355	4 341 355	4 341 355	4 341 355	4 341 355	4 341 355	4 341 355	30 389 485			
Italia	40 819 468	40 664 853	40 510 238	40 355 621	40 201 006	40 046 391	39 891 775	282 489 352			
Latvija	12 813 269	13 753 955	14 747 241	15 749 323	16 752 804	17 766 933	18 786 289	110 369 814			
Lietuva	6 537 188	6 447 084	6 418 419	6 700 717	7 105 123	7 400 832	7 808 772	48 418 135			
Magyarország	4 603 492	4 288 375	3 923 245	3 944 206	4 389 998	4 546 487	4 703 536	30 399 339			
Malta	1 227 580	1 113 452	1 031 932	917 804	917 804	1 031 932	1 194 972	7 435 476			
Österreich	29 403	27 565	25 728	23 889	22 052	20 214	18 377	167 228			
Polska	95 460 129	95 264 928	95 048 546	91 480 737	91 461 937	91 494 830	91 579 905	651 791 012			
Portugal	28 759 662	28 638 179	28 516 696	28 395 213	28 273 730	28 152 248	28 030 764	198 766 492			
România	14 255 007	20 469 689	27 313 430	32 314 582	34 175 626	36 070 701	35 957 144	202 556 179			
Slovenija	3 465 711	3 230 997	2 996 283	2 761 570	2 526 856	2 292 143	2 057 430	19 330 990			
Slovensko	1 742 715	1 641 095	1 528 588	1 361 693	1 437 517	1 558 903	1 972 041	11 242 552			
United Kingdom	5 738 742	5 651 305	5 563 868	5 476 431	5 388 994	5 301 558	5 214 121	38 335 019			
Ogółem	400 765 539	406 617 519	413 450 422	413 467 274	415 043 082	416 503 374	418 469 445	2 884 316 655			

Tabela 3

(EUR)

Państwo członkowskie	Indykatorywny podział całkowitych wspólnotowych środków na zobowiązania z EFR na poszczególne lata i państwa członkowskie na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. (ceny z 2004 r.)										
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Ogółem			
Bulgaria	5 483 152	7 869 243	10 504 789	10 852 273	11 390 594	11 907 743	12 398 564	70 406 358			
Belgie/Belgique	3 328 758	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	3 328 759	23 301 312			
Česká republika	3 166 216	3 257 932	3 345 482	3 435 308	3 520 381	3 600 235	3 678 137	24 003 691			
Danmark	16 943 811	16 943 812	16 943 811	16 943 812	16 943 812	16 943 812	16 943 812	118 606 682			
Deutschland	20 484 933	20 248 368	20 011 803	19 775 237	19 538 673	19 302 108	19 065 544	138 426 666			
Eesti	8 603 694	9 212 468	9 863 248	10 558 931	11 313 394	12 120 671	12 959 776	74 632 182			
Ellas	28 515 343	27 810 008	27 104 675	26 399 340	25 694 006	24 988 671	24 283 338	184 795 381			
España	149 727 597	147 695 785	145 663 972	143 632 159	141 600 347	139 568 534	137 536 722	1 005 425 116			
France	27 385 511	27 385 511	27 385 511	27 385 511	27 385 510	27 385 511	27 385 510	191 698 575			
Ireland	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	5 357 445	37 502 115			
Italia	54 263 082	54 108 467	53 953 852	53 799 236	53 644 621	53 490 006	53 335 390	376 594 654			
Kypros	2 500 142	2 500 142	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	2 500 141	17 500 989			
Latvija	12 813 269	13 753 955	14 747 241	15 749 323	16 752 804	17 766 933	18 786 289	110 369 814			
Lietuva	6 537 188	6 447 084	6 418 419	6 700 717	7 105 123	7 400 832	7 808 772	48 418 135			
Magyarország	4 678 603	4 358 345	3 987 258	4 008 560	4 461 626	4 620 668	4 780 279	30 895 339			
Malta	1 227 580	1 113 452	1 031 932	917 804	917 804	1 031 932	1 194 972	7 435 476			
Nederland	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	6 157 490	43 102 430			
Österreich	672 296	670 458	668 621	666 783	664 946	663 107	661 270	4 667 481			
Polska	95 460 129	95 264 928	95 048 546	91 480 737	91 461 937	91 494 830	91 579 905	651 791 012			
Portugal	31 616 966	31 495 483	31 373 999	31 252 518	31 131 034	31 009 552	30 888 068	218 767 620			
România	14 255 007	20 469 689	27 313 430	32 314 582	34 175 626	36 070 701	35 957 144	202 556 179			
Slovenija	3 465 711	3 230 997	2 996 283	2 761 570	2 526 856	2 292 143	2 057 430	19 330 990			
Slovensko	1 881 109	1 771 418	1 649 977	1 469 829	1 551 674	1 682 700	2 128 646	12 135 353			
Suomi/Finland	5 000 281	5 000 281	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	5 000 282	35 001 972			
Sverige	6 928 961	6 928 961	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	6 928 962	48 502 732			
United Kingdom	17 739 418	17 651 981	17 564 544	17 477 108	17 389 671	17 302 234	17 214 797	122 339 753			
Ogółem	534 193 692	540 032 462	546 850 472	546 854 417	548 443 518	549 916 002	551 917 444	3 818 208 007			

DECYZJA KOMISJI**z dnia 30 marca 2007 r.****w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz badania podstawowego dotyczącego występowania bakterii salmonelli u świń przeznaczonych do uboju prowadzonego w Bułgarii i Rumunii***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1394)***(Jedynie teksty w językach bułgarskim i rumuńskim są autentyczne)**

(2007/219/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja 90/424/EWG ustanawia wkład finansowy Wspólnoty na rzecz określonych środków w dziedzinie weterynarii. Zgodnie z tą decyzją Wspólnota podejmuje albo pomaga państwom członkowskim w podejmowaniu technicznych i naukowych środków potrzebnych do opracowania prawodawstwa w dziedzinie weterynarii, a także do rozwoju edukacji i szkolenia w dziedzinie weterynarii.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność ⁽²⁾ ustanawia cel wspólnotowy polegający na ograniczeniu występowania salmonelli w trzodach świń przeznaczonych do uboju do końca 2007 r.

(3) Podczas posiedzenia w dniu 16 marca 2006 r. Komisja Naukowa ds. Zagrożeń Biologicznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) przyjęła opinię sporządzoną na wniosek Komisji w związku z „Możliwościami szacowania i ograniczania ryzyka występowania salmonelli w hodowli świń”. Opinia przedstawia specyfikacje techniczne do badania podstawowego nad występowaniem salmonelli u świń przeznaczonych do tuczu na terenie Wspólnoty.

(4) Do wyznaczenia celu wspólnotowego niezbędne jest udostępnienie porównywalnych danych dotyczących występowania salmonelli w populacjach świń przeznaczonych do uboju w Bułgarii i Rumunii. Takie dane nie są obecnie dostępne i dlatego należy przeprowadzić specjalne badanie w celu monitorowania występowania salmonelli u świń przeznaczonych do uboju przez odpowiedni okres w tych państwach członkowskich.

(5) Badanie podstawowe dotyczące występowania bakterii salmonelli u świń przeznaczonych do tuczu ma być przeprowadzone przez pozostałe państwa członkowskie w okresie od października 2006 r. do września 2007 r. zgodnie z decyzją Komisji 2006/668/WE z dnia 29 września 2006 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz badania podstawowego dotyczącego występowania bakterii salmonelli u świń przeznaczonych do uboju prowadzonego w państwach członkowskich ⁽³⁾. Przy badaniach podstawowych w Bułgarii i Rumunii należy korzystać z tych samych procedur. Jednakże w celu umożliwienia analizy danych w tym samym czasie ze wszystkich państw członkowskich należy skrócić okres na przeprowadzenie badań.

(6) Opinia EFSA zaleca pobieranie próbek w rzeźniach w postaci węzłów chłonnych z okolicy krętniczko-kątniczej, by uzyskać obraz występowania bakterii salmonelli u świń skierowanych do uboju. Próbkę te powinny być wykorzystywane jako narzędzie monitorowania występowania bakterii salmonelli u świń przeznaczonych do uboju.

(7) Badanie to ma dostarczyć informacji technicznych potrzebnych do opracowywania prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii. Ze względu na duże znaczenie gromadzenia porównywalnych danych dotyczących występowania salmonelli u świń przeznaczonych do tuczu w Bułgarii i Rumunii, państwa te powinny otrzymać wkład finansowy Wspólnoty na spełnienie określonych wymagań badania. Należy zatem refundować 100 % kosztów poniesionych na badania laboratoryjne do określonego pułapu. Wszystkie inne koszty takie jak koszty związane z pobieraniem próbek, koszty podróży i administracyjne nie kwalifikują się do uzyskania wkładu Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006.

⁽³⁾ Dz.U. L 275 z 6.10.2006, str. 51.

- (8) Przyznanie finansowego wkładu Wspólnoty należy uzależnić od zgodności przeprowadzonego badania z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego i spełnienia niektórych innych warunków. W szczególności wspólnotowa pomoc finansowa powinna być przyznana, o ile przewidziane działania są skutecznie przeprowadzane oraz pod warunkiem, że władze dostarczą wszystkich potrzebnych informacji w przewidzianym terminie.
- (9) Istnieje potrzeba określenia kursu wymiany, według którego przeliczone zostaną kwoty podane we wnioskach w walutach krajowych, zgodnie z art. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiającego agromonetarne porozumienia dotyczące euro ⁽¹⁾.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W Bułgarii i Rumunii prowadzi się badanie w celu oceny występowania bakterii salmonelli u świń przeznaczonych do uboju, z których pobiera się próbki w rzeźniach w tych państwach członkowskich („badanie”).
2. Badanie obejmuje okres od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 30 września 2007 r.
3. Dla celów niniejszej decyzji „właściwe organy” to organ lub organy państwa członkowskiego wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2160/2003.

Artykuł 2

Specyfikacje techniczne

Pobieranie próbek i analiza do celów tego badania prowadzona jest przez właściwy organ lub pod jego nadzorem zgodnie ze specyfikacjami technicznymi określonymi w załączniku I.

Artykuł 3

Zbieranie danych, ocena i sprawozdawczość

1. Właściwy organ gromadzi i ocenia wyniki uzyskane zgodnie z art. 2 niniejszej decyzji i przekazuje wszystkie niezbędne dane zagregowane i ich ocenę Komisji.

Komisja przekazuje te wyniki wraz z krajowymi danymi zagregowanymi i ocenami dokonanymi przez państwa członkowskie do zbadania Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

2. Zagregowane dane krajowe oraz wyniki określone w ust. 1 podaje się do publicznej wiadomości w sposób gwarantujący poufność.

Artykuł 4

Wkład finansowy Wspólnoty

1. Wspólnota przyznaje wkład finansowy Bułgarii i Rumunii na rzecz kosztów poniesionych przez te państwa na badania laboratoryjne tj. wykrywanie bakteriologiczne salmonelli, określanie serotypu odpowiednich izolatów i badania serologiczne.
2. Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty wynosi:

- a) 20 EUR na test do wykrywania bakteriologicznego salmonelli;
- b) 30 EUR na test do określenia serotypu odpowiednich izolatów.

Wspólnotowy wkład finansowy nie przekracza jednak kwot określonych w załączniku II.

Artykuł 5

Warunki przyznawania finansowego wkładu Wspólnoty

1. Wkład finansowy, o którym mowa w art. 4, przyznawany jest Bułgarii i Rumunii, o ile realizacja badania jest zgodna z właściwymi przepisami prawa wspólnotowego, w tym z przepisami dotyczącymi konkurencji i zamówień publicznych oraz z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- a) wprowadzenia w życie, najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2007 r., przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wymaganych do realizacji badania;
- b) przekazania sprawozdania z postępów za trzy pierwsze miesiące badania do dnia 31 lipca 2007 r.; sprawozdanie z postępów zawiera wszystkie informacje wymagane w załączniku I;

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

c) przekazania, najpóźniej do dnia 31 października 2007 r., sprawozdania końcowego dotyczącego technicznych aspektów wykonania badania wraz z dokumentami potwierdzającymi poniesione koszty oraz wynikami uzyskanymi w okresie od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 30 września 2007 r.; dokumenty potwierdzające poniesione koszty powinny zawierać co najmniej informacje określone w załączniku III;

d) skutecznego przeprowadzenia badania.

2. Na wniosek Bułgarii lub Rumunii możliwe jest wypłacenie zaliczki w wysokości 50 % całkowitej kwoty, o której mowa w załączniku II.

3. Niedotrzymanie terminów określonych w ust. 1 lit. c) pociąga za sobą progresywne obniżenie wypłacanego wkładu finansowego o 25 % całkowitej kwoty za opóźnienie do dnia 15 listopada 2007 r., o 50 % do dnia 1 grudnia 2007 r. i o 100 % do dnia 15 grudnia 2007 r.

Artykuł 6

Kurs przeliczeniowy dla wydatkowania

Dla większej wydajności administracji wszelkie wydatki przedstawione w celu uzyskania wkładu finansowego Wspólnoty powinny być wyrażone w euro. Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. usta-

nawiającym szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie i zmieniającym niektóre rozporządzenia ⁽¹⁾ kurs wymiany walut dla wydatków dokonanych w walucie innej niż euro ma być ostatnim kursem wymiany ustalonym przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym dane państwo członkowskie składa wniosek.

Artykuł 7

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 kwietnia 2007 r.

Artykuł 8

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii i do Rumunii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52.

ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacje techniczne zgodnie z art. 2

1. Pobieranie próbek

Próbki będą pobierane losowo od minimalnej liczby świń hodowanych w państwie członkowskim przez co najmniej trzy poprzedzające badanie miesiące w następujący sposób:

Bułgaria: 192,

Rumunia: 300.

Bułgaria i Rumunia zobowiązują się do zebrania większej o 10 % od wymaganej liczby próbek do analizy, na wypadek gdyby okazało się, że niektóre próbki nie mogą z różnych powodów zostać uwzględnione w badaniu.

Próbki zostaną poddane stratyfikacji w rzeźniach uczestniczących w badaniu w stopniu proporcjonalnym do ich możliwości przerobowych. Każde z tych państw członkowskich dokona klasyfikacji rzeźni według przerobu tuczników w każdej z nich w roku poprzednim. Każde z nich wskaże zatem te zakłady, w których przeprowadzono co najmniej 80 % uboju tuczników.

Całkowita liczba świń oraz tusz, z których należy pobrać próbki w rzeźniach włączonych do badania zostanie oszacowana na podstawie iloczynu wielkości próby (np. 2 400) i proporcji świń przeznaczonych do tuczu, które zostały poddane przerobowi w roku ubiegłym. Na przykład jeśli dana rzeźnia przeprowadziła ubój 25 % tuczników poddanych ubojowi w wybranych rzeźniach (rzeźnie, które odpowiadają za ubój co najmniej 80 % wszystkich tuczników poddanych ubojowi w państwie członkowskim), wówczas $(2\,400 \times 0,25)$ próbki zostaną pobrane od 600 świń. Liczba próbek zostanie równo podzielona, tak aby próbki w każdym miesiącu były pobierane od 50 świń, przez 12 miesięcy. Kolejny przykład przedstawiono w tabeli 1. Jednakże jeśli dana rzeźnia zaprzestaje produkcji, otworzono nowy zakład lub przewiduje się znaczącą zmianę zdolności przerobowej zakładu w trakcie trwania badania, wówczas należy odpowiednio dostosować szacowaną wielkość przerobu.

Tabela 1

Ważenie zdolności przerobowych rzeźni w celu ustalenia liczby świń przeznaczonych do tuczu, z których w każdej rzeźni mają zostać pobrane próbki; obliczanie liczby zwierząt, od których należy pobrać próbki w każdej rzeźni

Nr identyfikacyjny rzeźni	Liczba świń przeznaczonych do tuczu poddanych przerobowi w roku ubiegłym	Odsetek całkowitego uboju ujętego w badaniu	Liczba próbek na jedną rzeźnię	Liczba próbek miesięcznie (/12)
AXD	88 000	17,6	$0,176 \times 2\,400 = 422,4$	$422,4 : 12 = 36$
SVH	25 000	5,0		
TPB	75 000	15,0		
MLG	100 000	20,0		
GHT	212 000	42,4		
Razem	500 000 ⁽¹⁾	100,0		

⁽¹⁾ Ta wartość powinna odpowiadać co najmniej 80 % wszystkich świń przeznaczonych do tuczu poddanych ubojowi w państwie członkowskim.

Co miesiąc dla każdej rzeźni losuje się liczbę od 1 do 31. Jeśli losowo wybrana liczba jest dniem uboju w danym miesiącu, wówczas ten dzień wybiera się do pobrania próbek. Jeśli nie, wówczas losuje się nową liczbę. Tę procedurę przeprowadza się raz w miesiącu i powtarza tyle razy, ile próbek należy pobrać w danej rzeźni. Na przykład w rzeźni AXD procedurę powtarza się co najmniej 36 razy, aby wybrać losowo co najmniej 36 dni roboczych. Jak wynika z powyższego, na ten sam dzień może przypaść konieczność pobrania próbek z więcej niż jednej tuszy.

Ponieważ liczba zwierząt poddanych ubojowi każdego dnia może znacząco się różnić, losowy wybór pojedynczych zwierząt ma miejsce w rzeźni w dniu losowo wybranym do pobierania próbek. Tego dnia, gdy znana jest całkowita liczba zwierząt, personel rzeźni losowo wybiera jedną lub więcej tusz przy pomocy dostarczonego im arkusza randomizacyjnego sporządzonego z wykorzystaniem wartości maksymalnych, które przewyższają najwyższą możliwą liczbę świń przeznaczonych do tuczu poddanych ubojowi w dowolnym dniu w dowolnej rzeźni w danym państwie członkowskim.

Tabela randomizacyjna może wyglądać tak, jak przedstawiono w tabeli 2.

Tabela 2
Tabela randomizacyjna

Rzeźnia	Dzień miesiąca	Identyfikacja tuszy ⁽¹⁾
AXD	19	5
	4	2
	12	124
	12	2
	8	59

⁽¹⁾ Próbkę należy pobrać z piątej tuszy, która ma być poddana przerobowi w dziewiętnastym dniu tego miesiąca.

Z badania podstawowego wyłączone są następujące zwierzęta:

- zwierzęta o żywej wadze poniżej 50 kg lub wyższej niż 170 kg,
- zwierzęta poddane ubojowi w sytuacjach awaryjnych,
- tusze całkowicie niezdatne do spożycia.

2. Próbk

2.1. Ogólne zasady pobierania próbek

- Należy pobrać połączoną próbkę z węzłów chłonnych z okolicy krętniczno-kątnicznej lub przynajmniej pięć pojedynczych węzłów chłonnych z okolicy krętniczno-kątnicznej ze wszystkich wyselekcjonowanych świń. Jeśli to możliwe, należy zebrać 25 gramów węzłów chłonnych bez tkanki tłuszczowej i łącznej.
- W rzeźni prowadzi się rejestr dokumentujący godzinę oraz datę pobrania każdej próbki, a także godzinę, datę i nazwisko kuriera, który przewozi próbki.

2.2. Informacje szczegółowe dotyczące pobierania próbek z węzłów chłonnych z okolicy krętniczno-kątnicznej

Rozrywa się kreskę pomiędzy kątnicą a częścią jelita krętego, która jest najbliższa kątnicy, ekspozując na powierzchni odsłoniętego miejsca węzły chłonne z okolicy krętniczno-kątnicznej. W przypadku pobierania pojedynczych węzłów chłonnych z odsłoniętej w opisany sposób kreski, węzły chłonne należy odpreparować na tępo bez pomocy noża, palcami w rękawicze. Pojedyncze węzły chłonne lub ich połączona próbka musi następnie zostać umieszczona w plastikowej torebce, na której należy zaznaczyć datę, godzinę, identyfikator rzeźni oraz kod identyfikacyjny próbki.

3. Transport

Próbki należy wysłać w ciągu 36 godzin pocztą ekspresową lub kurierską, tak aby dotarły do laboratorium nie później niż w ciągu 72 godzin od ich pobrania. Próbki dostarczone później niż po 72 godzinach zostaną poddane utylizacji, chyba że ich analiza rozpocznie się w ciągu 96 godzin od pobrania i nie został przerwany łańcuch chłodniczy.

4. Analiza i określanie serotypu próbek

Analizę i określanie serotypu próbek przeprowadza się w krajowym laboratorium referencyjnym. W przypadku gdy krajowe laboratorium referencyjne nie ma możliwości wykonania wszystkich analiz lub jeśli nie jest to laboratorium, które rutynowo zajmuje się wykrywaniem, właściwe organy mogą zdecydować o wyznaczeniu do przeprowadzenia analiz ograniczonej liczby innych laboratoriów zajmujących się urzędowo zwalczaniem salmonelli.

Laboratoria te powinny wykazać się doświadczeniem w stosowaniu wymaganej metody wykrywania i powinny mieć wdrożony system zapewnienia jakości zgodny ze standardem ISO 17025 oraz powinny podlegać nadzorowi krajowego laboratorium referencyjnego.

W laboratorium próbki należy przechowywać zamrożone aż do przeprowadzenia badania bakteriologicznego; badanie należy wykonać w ciągu 24 godzin od momentu dostarczenia próbek do laboratorium, tak aby badanie zostało rozpoczęte nie później niż w ciągu 96 godzin od pobrania próbki.

4.1. Przygotowanie próbki

Przed badaniem należy usunąć zanieczyszczenia z powierzchni węzłów chłonnych, zanurzając próbkę w bezwodnym alkoholu, a następnie osuszyć próbkę na powietrzu.

Wszystkie węzły należy zebrać i zamknąć w plastikowej torebce, a następnie przy pomocy młotka lub podobnego narzędzia zmiażdżyć zawartość torebki.

Homogenizowane węzły chłonne należy zważyć i umieścić w jałowym pojemniku wypełnionym uprzednio ogrzanym roztworem zbuforowanej wody peptonowej (BWP) w stosunku 1:10. Pojemniki należy inkubować łącznie przez (18 ± 2) godzin w temperaturze $(37 \pm 1)^\circ\text{C}$.

4.2. Metoda wykrywania

Należy stosować metodę zalecaną przez wspólnotowe laboratorium referencyjne dla salmonelli w Bilthoven w Holandii.

Metoda ta jest opisana w obecnej wersji projektu załącznika D do ISO 6579:2002: „Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in samples of the primary production stage” (Wykrywanie bakterii salmonelli w odchodach zwierzęcych oraz w próbkach z pierwotnego etapu produkcji). W tej metodzie w charakterze pojedynczego ośrodka wzbogacania selektywnego stosuje się zmodyfikowany półstały ośrodek Rappaporta-Vassiladisa (MSRV).

4.3. Określanie serotypów

Określanie serotypu szczepów wyizolowanych i potwierdzonych jako pałeczki *Salmonella* wykonuje się zgodnie ze schematem Kaufmanna-White'a.

W celu zapewnienia jakości 16 szczepów oznaczalnych izolatów oraz 16 szczepów nieoznaczalnych izolatów należy wysłać do wspólnotowego laboratorium referencyjnego. W przypadku wyizolowania mniejszej liczby szczepów do wspólnotowego laboratorium referencyjnego należy wysłać wszystkie wyizolowane szczepy.

4.4. Fagotypowanie

W przypadku fagotypowania (opcjonalnie) izolatów *Salmonella* serowar *typhimurium* i *Salmonella* serowar *enteritidis* należy stosować metody Agencji Ochrony Zdrowia (HPA) w Colindale, Zjednoczone Królestwo, określone do oznaczania fagotypu salmonelli przez ośrodek referencyjny WHO (Światowej Organizacji Zdrowia).

4.5. Badanie wrażliwości na antybiotyki

W przypadku badania wrażliwości na antybiotyki (opcjonalnie) należy zastosować metodę badania poddaną kontroli i walidacji, jak np. metody zalecane przez National Committee for Clinical Laboratory Standards (Krajowa Komisja ds. Laboratoryjnych Norm Klinicznych) (NCCLS, od dnia 1 stycznia 2005 r.: „Clinical and Laboratory Standards Institute” (Instytut norm klinicznych i laboratoryjnych) – CLSI).

Dopuszczalnymi metodami są zarówno dyfuzja poprzez agar, jak i wykonanie pożywki bulionowej. Wyniki zostaną przedstawione w formie danych ilościowych (MIC w przypadku metody rozcieńczania oraz średnica strefy zahamowania wzrostu w przypadku metod dyfuzyjnych) oraz w formie danych jakościowych (proporcja izolatów opornych na antybiotyki).

Dane jakościowe opierają się na interpretacji zgodnej z epidemiologicznymi wartościami odciętymi przedstawionymi przez Europejski Komitet Badania Wrażliwości Drobnoustrojów (EUCAST) na stronie internetowej: <http://www.eucast.org>

Izolaty należy zbadać pod względem ich wrażliwości na antybiotyki wymienione poniżej:

- ampicylina lub amoksyicylina,
- tetracyklina,
- chloramfenikol,
- florfenikol,
- kwas nalidyksowy,
- ciprofloksacyna (preferowana) lub enrofloksacyna,
- sulfonamid (preferowany sulfametoksazol),

- sulfonamid/trimetoprim lub trimetoprim,
- gentamycyna,
- streptomycyna,
- kanamycyna (preferowana) lub neomycyna,
- cefalosporyna trzeciej generacji (najlepiej cefotaksym),
- kolistyna (opcjonalnie).

Przed rozpoczęciem badania zaleca się, aby oba wspomniane państwa członkowskie zorganizowały szkolenie dla wszystkich stron zaangażowanych w badanie.

5. Prowadzenie rejestru i przechowywanie próbek

Wszystkie opracowywane próbki wpisuje się do rejestru odnoszącego się do bakteriologii przygotowanego w sposób zgodny lub porównywalny do przedstawionego w tabeli 3 przykładu.

Wszystkie wyizolowane szczepy przechowuje się w krajowych laboratoriach referencyjnych obu wspomnianych państw członkowskich, tak by zapewnić zachowanie integralności szczepów przez co najmniej 5 lat.

Wszystkie próbki wycieku z mięsa do badań serologicznych przechowuje się zamrożone przez okres dwóch lat.

Tabela 3

Przykład rejestru prowadzonego dla wszystkich opracowywanych próbek

Próbka				Odbiór					Badanie			
Id + rodzaj	ID rzeźni	Nazwisko	Data	Godzina	Nazwisko	Data	Godzina	Dod. lub ujem.	Serowar	Fagotyp	Antybiogram	ID przechowywania
1 S	EU012	PW	3-10-06	12.00	AB	3-10	14.00	Ujem.				
2 L	EU023	PW	4-10	12.30	AB	4-10	14.00	Dod.	Typh	DT104	ASTSu	(IDnr)
3 L	EU083	PW	8-10	16.30	AB	9-10	9.00	Dod.	Agona	n.d.	ASTE	(IDnr)

6. Sprawozdawczość z Bułgarii i Rumunii

Właściwy organ odpowiedzialny za sporządzanie corocznych krajowych sprawozdań dotyczących monitorowania występowania salmonelli u zwierząt, zgodnie z art. 9 dyrektywy 2003/99/WE, gromadzi i ocenia wyniki oraz przekazuje sprawozdania Komisji.

Sprawozdania te zawierają co najmniej następujące informacje:

6.1. Ogólny opis realizacji programu badań:

- opis badanej populacji w stratyfikacji według możliwości przerobowych rzeźni,
- opis procedury randomizacji, łącznie z systemem powiadamiania,
- obliczona wielkość próby,
- szczegółowe informacje na temat organów i laboratoriów przeprowadzających pobieranie próbek/badania/oznaczanie,
- ogólne wyniki badania (próbki badane bakteriologicznie, liczba wyników dodatnich, serowar, fagotyp oraz oporność na antybiotyki).

6.2. Pełne dane dotyczące każdego zwierzęcia, od którego pobrano próbki wraz z odpowiadającymi im wynikami badań:

Państwa członkowskie przedkładają wyniki badania w postaci surowych danych, stosując słownik danych oraz formularze do zbierania danych dostarczone przez Komisję.

Komisja odpowiada za stworzenie słownika danych oraz formularzy, które będą zawierać co najmniej:

- informacje identyfikujące rzeźnię,
- możliwości przerobowe rzeźni,
- datę i godzinę pobrania próbki,
- informacje identyfikujące próbkę (np. numer),
- rodzaj pobranych próbek: węzły chłonne,
- data wysyłki do laboratorium.

Dla każdej próbki wysłanej do laboratorium w państwach członkowskich należy zebrać następujące informacje:

- identyfikator laboratorium (jeżeli w badaniach uczestniczy więcej laboratoriów),
- środki transportu próbek,
- data otrzymania próbki przez laboratorium,
- w przypadku próbki zawierającej węzły chłonne należy podać wagę próbki,
- wyniki uzyskane podczas badania poszczególnych próbek: „ujemny” lub w przypadku wyniku dodatniego na obecność *Salmonella* spp., należy załączyć wyniki badania serologicznego „*Salmonella* serowar” lub poinformować o „nieoznaczalności”,
- dla szczepów poddanych badaniu wrażliwości na antybiotyki, wyniki badań i/lub oznaczania fagów.

ZAŁĄCZNIK II

Maksymalny wkład finansowy Wspólnoty na rzecz Bułgarii i Rumunii

(EUR)

Państwo członkowskie	Kwota
Bułgaria	4 992
Rumunia	7 800

ZAŁĄCZNIK III

Poświadczone sprawozdanie finansowe dotyczące realizacji badania podstawowego dotyczącego występowania salmonelli w stadach świń przeznaczonych do tuczu

Okres sprawozdawczy: od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 30 września 2007 r.

Oświadczenie dotyczące kosztów poniesionych na badanie i kwalifikujących się do wkładu finansowego Wspólnoty

Numer referencyjny decyzji Komisji, na mocy której przyznany zostaje wkład finansowy Wspólnoty:

.....

Koszty poniesione w związku z działaniami zrealizowanymi w/przez	Liczba badań	Całkowite koszty badań poniesione w okresie sprawozdawczym (waluta krajowa)
Bakteriologia salmonelli		
Określanie przynależności izolatów salmonelli do danego serotypu		

Deklaracja beneficjenta

Poświadczamy, że:

- powyższe koszty są prawdziwe i zostały poniesione w związku z zadaniami określonymi w decyzji Komisji nr 2007/219/WE i były niezbędne do prawidłowego wykonania tych zadań,
- wszystkie dokumenty potwierdzające poniesienie tych kosztów są dostępne dla celów kontroli.

Data:

Osoba odpowiedzialna za finanse:

Podpis:

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 kwietnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2003/250/WE w zakresie przedłużenia obowiązywania tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Republiki Południowej Afryki

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1454)

(2007/220/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 2000/29/WE rośliny truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, pochodzące z krajów pozaeuropejskich, innych niż kraje basenu Morza Śródziemnego, Australia, Nowa Zelandia, Kanada i kontynentalne stany Stanów Zjednoczonych Ameryki, nie mogą zasadniczo być wprowadzane do Wspólnoty. Jednakże wspomniana dyrektywa zezwala na wprowadzanie odstępstw od tej zasady, pod warunkiem ustalenia, że nie zachodzi ryzyko rozprzestrzeniania organizmów szkodliwych.
- (2) Decyzją Komisji 2003/250/WE ⁽²⁾ upoważniono państwa członkowskie do wprowadzenia tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy 2000/29/WE w odniesieniu do roślin truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Republiki Południowej Afryki.
- (3) Okoliczności uzasadniające te odstępstwa nadal pozostają w mocy, a nowe informacje stanowiące podstawę dla dokonania przeglądu warunków szczególnych nie pojawiły się.

(4) Należy zatem upoważnić państwa członkowskie, w ograniczonym okresie i pod szczególnymi warunkami, do zezwalania na wprowadzenie na ich terytorium takich roślin.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2003/250/WE w art. 1 akapit drugi dodaje się lit. e)–h) w brzmieniu:

- „e) dnia 1 czerwca 2007 r. do dnia 30 września 2007 r.;
- f) dnia 1 czerwca 2008 r. do dnia 30 września 2008 r.;
- g) dnia 1 czerwca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r.;
- h) dnia 1 czerwca 2010 r. do dnia 30 września 2010 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 10.4.2003, str. 36.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 kwietnia 2007 r.****zmieniająca decyzję 2003/249/WE w zakresie przedłużenia obowiązywania tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do roślin truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Chile***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1455)**(2007/221/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 2000/29/WE rośliny truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczone do sadzenia, inne niż nasiona, pochodzące z krajów pozaeuropejskich, innych niż kraje basenu Morza Śródziemnego, Australia, Nowa Zelandia, Kanada i kontynentalne stany Stanów Zjednoczonych Ameryki, nie mogą zasadniczo być wprowadzane do Wspólnoty. Jednakże wspomniana dyrektywa zezwala na wprowadzanie odstępstw od tej zasady, pod warunkiem ustalenia, że nie zachodzi ryzyko rozprzestrzeniania organizmów szkodliwych.
- (2) Decyzją Komisji 2003/249/WE ⁽²⁾ upoważniono państwa członkowskie do wprowadzenia tymczasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy 2000/29/WE w odniesieniu do roślin truskawki (*Fragaria L.*), przeznaczonych do sadzenia, innych niż nasiona, pochodzących z Chile.
- (3) Okoliczności uzasadniające te odstępstwa nadal pozostają w mocy, a nowe informacje stanowiące podstawę dla dokonania przeglądu warunków szczególnych nie pojawiły się.

(4) Należy zatem upoważnić państwa członkowskie, w ograniczonym okresie i pod szczególnymi warunkami, do zezwalania na wprowadzenie na ich terytorium takich roślin.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2003/249/WE w art. 1 akapit drugi dodaje się lit. e)–h) w brzmieniu:

- „e) dnia 1 czerwca 2007 r. do dnia 30 września 2007 r.;
- f) dnia 1 czerwca 2008 r. do dnia 30 września 2008 r.;
- g) dnia 1 czerwca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r.;
- h) dnia 1 czerwca 2010 r. do dnia 30 września 2010 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 10.4.2003, str. 32.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 kwietnia 2007 r.****dotycząca rozpoczęcia działalności przez Regionalny Komitet Doradczy ds. Wód Południowo-Zachodnich w ramach wspólnej polityki rybackiej**

(2007/222/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2004/585/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiającą Regionalne Komitety Doradcze w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie złożone dnia 9 lutego 2007 r. przez Francję w imieniu Belgii, Hiszpanii, Francji, Niderlandów i Portugalii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ i decyzja 2004/585/WE stanowią ramy dla utworzenia i działalności Regionalnych Komitetów Doradczych.
- (2) Artykuł 2 decyzji 2004/585/WE ustanawia Regionalny Komitet Doradczy do spraw wód południowo-zachodnich na obszarach Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) VIII, IX oraz X (wody wokół Azorów) oraz rejonów CECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.0 (wody wokół Madery i Wysp Kanaryjskich) ⁽³⁾.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji 2004/585/WE przedstawiciele sektora rybołówstwa i innych grup interesów przedłożyli Belgii, Hiszpanii, Francji, Niderlandom i Portugalii wniosek dotyczący działalności tego Regionalnego Komitetu Doradczego.

(4) Zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 decyzji 2004/585/WE zainteresowane państwa członkowskie zdecydowały, czy wniosek dotyczący Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Wód Południowo-Zachodnich jest zgodny z przepisami ustanowionymi w tej decyzji. Dnia 9 lutego 2007 r. zainteresowane państwa członkowskie przekazały Komisji zalecenie dotyczące tego Regionalnego Komitetu Doradczego.

(5) Komisja oceniła wniosek złożony przez zainteresowane strony oraz zalecenie w świetle decyzji 2004/585/WE oraz celów i zasad wspólnej polityki rybackiej i jest zdania, że Regionalny Komitet Doradczy ds. Wód Południowo-Zachodnich może rozpocząć działalność,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Regionalny Komitet Doradczy ds. Wód Południowo-Zachodnich, ustanowiony na mocy art. 2 ust. 1 lit. e) decyzji 2004/585/WE, rozpoczyna działalność, począwszy od dnia 9 kwietnia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽³⁾ Zgodnie z definicjami w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3880/91 (Dz.U. L 365 z 31.12.1991, str. 1).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 kwietnia 2007 r.****dotycząca spisu potencjału produkcji wina sporządzonego przez Bułgarię zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1493/1999***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 1469)***(Jedynie tekst w języku bułgarskim jest autentyczny)**

(2007/223/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1493/1999 przewiduje, jako warunek wstępny dostępu do zwiększenia praw do sadzenia oraz do wsparcia restrukturyzacji i rekonwersji, sporządzenie przez zainteresowane państwo członkowskie spisu potencjału produkcji wina. Sposób prezentacji spisu powinien być zgodny z art. 16 wymienionego rozporządzenia.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego ⁽²⁾, przewiduje w art. 19 szczegóły dotyczące przedstawienia informacji zawartych w spisie.

(3) W pismach z dnia 10 i 17 stycznia 2007 r. Bułgaria przekazała Komisji informacje, o których mowa w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 i w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1227/2000. Analiza tych informacji pozwala na stwierdzenie, że Bułgaria sporządziła taki spis.

(4) Niniejsza decyzja nie oznacza uznania przez Komisję poprawności danych zawartych w spisie ani zgodności ustawodawstwa, o którym mowa w spisie, z prawem wspólnotowym. Decyzja pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek ewentualnej decyzji Komisji w tym względzie.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Komisja stwierdza, że Bułgaria sporządziła spis potencjału produkcji wina zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Bułgarii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1460/2006 (Dz.U. L 272 z 3.10.2006, str. 9).